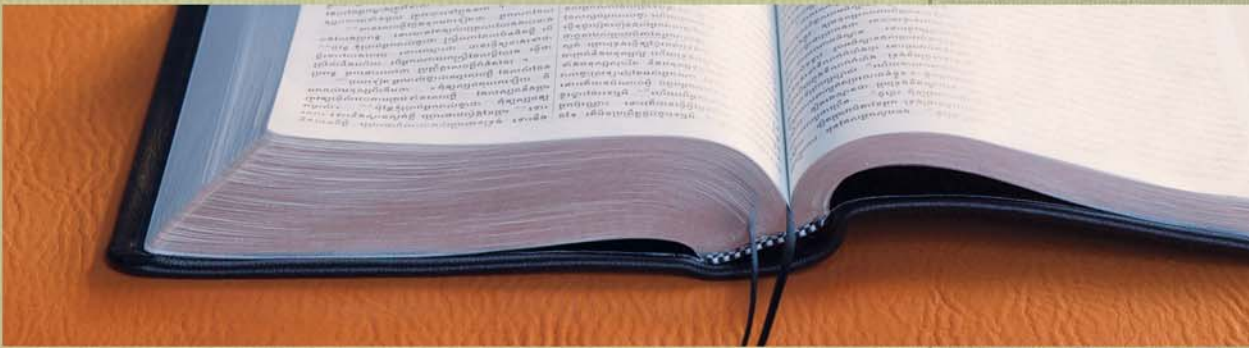

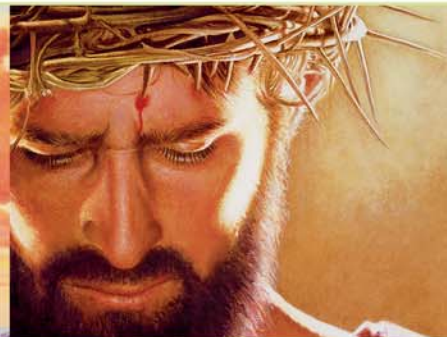
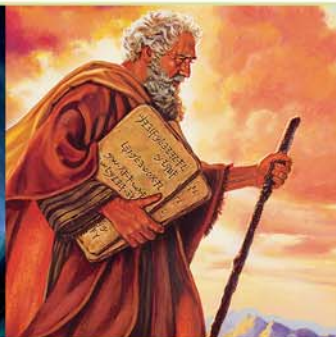
Bibelen

HVA ER DENS BUDSKAP?

Bibelen

HVA ER DENS BUDSKAP?

INNHOOLDSFORTEGNELSE

Del

- 1 Skaperen gir menneskene et paradis [side 4]
- 2 Paradiset går tapt [side 5]
- 3 Menneskeslekten overlever vannflommen [side 6]
- 4 Gud inngår en pakt med Abraham [side 7]
- 5 Gud velsigner Abraham og hans slekt [side 8]
- 6 Job er trofast mot Gud [side 9]
- 7 Gud utfriir israelittene [side 10]
- 8 Israelittene går inn i Kanaan [side 11]
- 9 Israelittene vil ha en konge [side 12]
- 10 Salomo regjerer med visdom [side 13]
- 11 Hellige sanger som er til trøst og lærdom [side 14]
- 12 Guds visdom i kloke leveregler [side 15]
- 13 Gode konger og dårlige konger [side 16]

Del

- 14 Gud taler gjennom sine profeter [side 17]
- 15 En profet i landflyktighet får noen gløtt inn i framtiden [side 18]
- 16 Messias kommer [side 19]
- 17 Jesus lærer andre om Guds rike [side 20]
- 18 Jesus gjør mirakler [side 21]
- 19 Jesus kommer med en vidtrekkende profeti [side 22]
- 20 Jesus Kristus blir drept [side 23]
- 21 Jesus lever! [side 24]
- 22 Apostlene forkynner fryktløst [side 25]
- 23 Det gode budskap blir gjort kjent vidt og bredt [side 26]
- 24 Paulus skriver til menighetene [side 27]
- 25 Veiledning om tro, livsførsel og kjærlighet [side 29]
- 26 Jorden blir et paradis! [side 30]

Denne publikasjonen er ingen salgsartikkel. Den er utgitt som et ledd i et verdensomfattende bibelsk undervisningsarbeid som blir støttet av frivillige bidrag. For å gi et bidrag kan du gå inn på www.jw.org.

Hvis ikke noe annet er angitt, er sitatene fra Bibelen hentet fra Ny verden-oversettelsen av De hellige skrifter – studieutgave.

Bibelen – hva er dens budskap?
The Bible—What Is Its Message?

Trykt april 2016

Norwegian (bm-N)

© 2009

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA

Utgitt av Jehovas vitner

Made in Britain by Watch Tower Bible and Tract Society of Britain
(Registered in England as a Charity)

Trykt i Storbritannia

Hvorfor undersøke Bibelen?

Hvor godt kjenner du Bibelen? Dette unike verket er den desidert mest utbredte boken i historien. Mennesker fra alle kulturer har erfart at dens budskap gir trøst og håp, og at det er nyttig å følge dens råd i dagliglivet. Men mange i vår tid vet lite om den. Enten du er religiøs eller ikke, er du kanskje nysgjerrig på Bibelen. Denne brosjyren er laget for å gi deg et overblikk over det Bibelen inneholder.

FØR du tar fram Bibelen og begynner å lese, er det bra om du vet litt om hvordan denne boken er inndelt. Bibelen – også kalt Den hellige skrift og De hellige skrifter – er egentlig en samling av 66 bøker, eller deler, som begynner med 1. Mosebok og slutter med Åpenbaringen, eller Apokalypsen.

Hvem er Bibelens forfatter? Det er et interessant spørsmål. Bibelens bøker ble faktisk nedskrevet av omkring 40 menn i løpet av en periode på cirka 1600 år. Men det er verdt å merke seg at disse mennene ikke hevdet at de var Bibelens forfattere. En av dem skrev: «Hele Skriften er inspirert av Gud.» (2. Timoteus 3:16) En annen sa: «Det var Jehovas ånd som talte gjennom meg, og hans ord var på min tunge.» (2. Samuelsbok 23:2) Skribentene hevdet altså at Jehova Gud, universets Høyeste Hersker, er Bibelens Forfatter. Og de viser at Gud ønsker å ha et nært forhold til menneskene.

Det er også noe annet det er viktig å vite for å forstå Bibelen. Den har ett overordnet tema: at Guds rett til å herske over menneskeheten skal bli hevdet og rettfærdiggjort ved hjelp av hans himmelske rike. I denne brosjyren vil du se hvordan dette temaet går som en rød tråd fra 1. Mosebok til Åpenbaringen.

Ha disse tingene i bakhodet når du nå skal sette deg litt inn i budskapet i verdens mest utbredte bok, Bibelen.

NYTTIGE FAKTA OM BIBELEN

- Den ble skrevet i løpet av en periode på 1610 år, fra 1513 fvt. til 98 evt.¹
- De første 39 bøkene – som hovedsakelig er skrevet på hebraisk, med noen deler på arameisk – kalles De hebraiske skrifter eller Det gamle testamente.
- De siste 27 bøkene – som er skrevet på gresk – kalles De kristne greske skrifter eller Det nye testamente.
- Bibelen er inndelt i kapitler og vers. Når det for eksempel står «Matteus 6:9, 10», betyr det Matteusevangeliet, kapittel 6, versene 9 og 10.

¹ Det finnes forskjellige måter å angi årstall på. I denne brosjyren brukes forkortelsene «fvt.» og «evt.», som står for henholdsvis «før vår tidsregning» og «etter vår tidsregning». Du ser dem blant annet på tidslinjen nederst på sidene.

• 1. Mosebok

2. Mosebok

3. Mosebok

4. Mosebok

5. Mosebok

Josva

Dommerne

Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

Ordspråkene

Forkynneren

Høysangen

Jesaja

Jeremia

Klagesangene

Esekiel

Daniel

Hosea

Joel

Amos

Obadja

Jona

Mika

Nahum

Habakkuk

Sefanja

Haggai

Sakarja

Malaki

Matteus

Markus

Lukas

Johannes

Apostlenes

gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efeserne

Filipperne

Kolosserne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

2. Timoteus

Titus

Filemon

Hebreerne

Jakob

1. Peter

2. Peter

1. Johannes

2. Johannes

3. Johannes

Judas

Åpenbaringen

1 Skaperen gir menneskene et paradis

Gud skaper det fysiske univers og livet på jorden. Han skaper en fullkommen mann og en fullkommen kvinne, lar dem bo i en vakker hage og gir dem bud de må følge

DE ER blitt kalt de mest berømte åpningsordene som noen gang er blitt skrevet: «I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden.» (1. Mosebok 1:1) Med denne enkle, men majestetiske setningen blir den viktigste Personen i Bibelen – Den Allmektige Gud, Jehova – presentert for oss. Dette første verset i Bibelen viser at Gud har skapt det enorme fysiske univers, deriblant den planeten vi bor på. De neste versene forteller at Gud i løpet av en rekke lange perioder som i billedspråk blir kalt dager, gikk i gang med å gjøre jorden i stand som et hjem for oss mennesker og å skape alle underne i naturens verden.

Det fremste av det Gud skapte på jorden, var mennesket. Her var en skapning som var frambrakt i Guds bilde, det vil si i stand til å gjenspeile hans personlige egenskaper, deriblant hans kjærlighet og visdom. Gud skapte mennesket av «støv fra jorden». Han kalte ham Adam og satte ham i et paradisi, Edens hage. Gud hadde selv anlagt denne hagen, som hadde en mengde vakre trær som bar mye frukt.

Gud visste at mennesket trengte en make. Ved å bruke et av Adams ribben skapte Gud derfor en kvinne, som senere fikk navnet Eva, og han førte henne til mannen som hans kone. Adam ble så begeistret at han spontant kom med denne poetiske uttalelsen: «Dette er endelig ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt.» Gud sa: «Derfor skal en mann forlate sin far og sin mor, og han skal holde seg til sin hustru, og de skal bli ett kjød.» – 1. Mosebok 2:22–24; 3:20.

Gud gav Adam og Eva to bud. For det første gav han dem beskjed om å dyrke og ta hånd om Edens hage og etter hvert

fylle jorden med sine etterkommere. For det andre sa han at det var ett tre i hele denne enorme hagen som de ikke fikk spise av, nemlig «treet til kunnskap om godt og ondt». (1. Mosebok 2:17) Hvis de ikke rettet seg etter det Gud hadde sagt, skulle de dø. Med disse budene gav Gud dem mulighet til å vise at de anerkjente ham som sin Hersker. Ved å være lydige mot Gud ville de også vise sin kjærlighet og takknemlighet. De hadde all grunn til å godta hans kjærlige styre. Disse menneskene var fullkomne, de var ikke skapt med noen feil. Bibelen forteller: «Gud [så] på alt han hadde dannet, og se, det var meget godt.» – 1. Mosebok 1:31.

– Basert på 1. Mosebok, kapitlene 1 og 2.

■ Hvordan beskriver Bibelen skapelsen av menneskene og deres hjem, jorden?

■ Hva slags liv gjorde Gud det mulig for Adam og Eva å leve?

■ Hvilke bud gav Gud de to første menneskene?

GUDS NAVN

Bibelen omtaler Gud med forskjellige titler, deriblant Skaperen og Den Allmektige. Noen titler framhever Guds egenskaper, for eksempel hans hellighet, hans makt, hans rettferdighet, hans visdom og hans kjærlighet. Gud har imidlertid også gitt seg selv et unikt egennavn – *Jehova*. I bibelteksten slik den var på originalspråkene, forekom Guds navn omkring 7000 ganger, første gang i 1. Mosebok 2:4. Navnet Jehova betyr «han får til å bli», «han lar bli» eller «han forårsaker at . . . blir (til)». Dette er oppmuntrende å vite, for det betyr at Gud kan gjennomføre en hvilken som helst hensikt han har i tankene, og kan oppfylle alle sine løfter.

2 Paradiset går tapt

En engel som gjør opprør, påvirker den første mann og den første kvinne, Adam og Eva, til å forkaste Guds styre. Som følge av dette kommer synden og døden inn i verden

LENGE før Gud skapte menneskene, skapte han mange usynlige åndeskapninger – engler. I Edens hage forsøkte en opprørske engel, som etter hvert ble kjent som Satan Djevelen, på en listig måte å lokke Eva til å spise frukten av det eneste treet som Gud hadde sagt at menneskene ikke fikk spise av.

Da Satan snakket til Eva, fikk han det til å se ut som om det var en slange som snakket. Ved det han sa, antydte han at Gud holdt noe godt tilbake fra Adam og Eva. Satan sa til Eva at de *ikke* skulle dø hvis de spiste av den forbudte frukten. Han beskyldte dermed Gud for å lyve for sine jordiske barn. Bedrageren fikk det å være ulydig mot Gud til å virke fristende, som noe som kunne føre til spesiell kunnskap og frihet. Men det hele var en løgn, faktisk den første løgningen som noen gang er blitt fortalt på jorden. Det saken egentlig dreide seg om, var Guds overherredømme – om Gud har rett til å styre, og om han utøver sitt styre på en rettfærdig måte og til beste for sine undersåtter.

Eva trodde på Satans løgn. Hun begynte å få lyst på frukten, og så spiste hun av den. Senere gav hun noe av frukten til

UFULLKOMMENHET OG DØD

Gud skapte Adam og Eva fullkomne, med utsikter til å leve evig på en paradisiske jord. Ved å gjøre opprør mot Gud syndet de. Dermed ble de ufullkomne og ødela sitt forhold til livets Kilde, Jehova. Fra da av kunne de ikke unngå å synde og til slutt dø. Deres etterkommere, som alle ville bli født ufullkomne, kunne heller ikke unngå å synde og til slutt dø. – Romerne 5:12.

mannen sin, og han spiste også av den. Slik ble de syndere. Denne tilsynelatende enkle handlingen var i virkeligheten et opprør. Ved at Adam og Eva med overlegg valgte å være ulydige mot Guds bud, forkastet de Skaperens styre, til tross for at han hadde gitt dem alt, deriblant fullkomment liv.

Gud krevde opprørerne til regnskap for det de hadde gjort. Han forutsa at det skulle komme en Ætt, eller Befrier, som skulle tilintetgjøre Satan, den som snakket gjennom slangen. Gud ventet en tid med å fullbyrde dødsdommen over Adam og Eva og viste dermed barmhjertighet mot deres ufødte etterkommere. Etterkommerne ville ha et grunnlag for håp, for han som Gud skulle sende, skulle oppheve de tragiske følgene av opprøret i Eden. Akkurat hvordan Guds hensikt angående denne framtidige Frelseren, den lofte Ætt, skulle bli oppfylt – og hvem det ville være – ble gradvis åpenbart etter hvert som Bibelen ble skrevet.

Gud drev Adam og Eva ut av paradiset. Utenfor Edens hage måtte de slite og streve for å få jorden til å frambringe det nødvendige til livets opphold. Så ble Eva gravid og fødte Kain, deres første barn. De fikk også andre sønner og døtre, deriblant Abel og Set. Set ble forfader til Noah.

– Basert på 1. Mosebok, kapitlene 3 til 5; Åpenbaringen 12:9.

■ Hva gikk den første løgningen ut på, og hvem fortalte den?

■ Hvordan mistet Adam og Eva paradiset?

■ Hvilket grunnlag for håp gav Gud Adam og Evas etterkommere da han krevde opprørerne til regnskap?

Ætten «skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl».

– 1. Mosebok 3:15

1. Mosebok •
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea

Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

• 1. Mosebok

2. Mosebok

3. Mosebok

4. Mosebok

5. Mosebok

Josva

Dommerne

Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

Ordspråkene

Forkynneren

Høysangen

Jesaja

Jeremia

Klagesangene

Esekiel

Daniel

Hosea

Joel

Amos

Obadja

Jona

Mika

Nahum

Habakkuk

Sefanja

Haggai

Sakarja

Malaki

Matteus

Markus

Lukas

Johannes

Apostlenes

gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efesoerne

Filipperne

Kolossoerne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

3 Menneskeslekten overlever vannflommen

Gud ødelegger en ond verden, men bevarer Noah og hans familie i live

EFTER hvert som menneskene ble flere og flere, spredte synden og ondskapen seg raskt på jorden. En profet som het Enok, advarte om at Gud en dag skulle tilintetgjøre de onde. Likevel var ondskapen stor og ble til og med verre. Noen engler gjorde opprør mot Jehova ved å forlate sin plass i himmelen, iføre seg menneskeskikkelse på jorden og begjærlig ta seg kvinner som de giftet seg med. Disse unaturlige forbindelsene mellom engler og mennesker førte til at det ble født et bastardavkom – tyranniske kjemper som ble kalt nefilim, og som gjorde at verden ble enda mer fylt av vold og blodsutgytelser. Gud ble dypt såret over å se sitt jordiske skaperverk bli ødelagt.

Etter Enoks død var det ett menneske som virkelig skilte seg ut i datidens onde verden. Det var Noah. Han og familien hans forsøkte å gjøre det som var rett i Guds øyne. Da Gud bestemte seg for å utsette alle de onde menneskene ved hjelp av en verdensomfattende vannflom, ønsket han å beskytte Noahs familie og også dyrelivet. Han gav derfor Noah i oppdrag å bygge en ark – et enormt, rektangulært fartøy. I arken skulle Noah og familien hans og en mengde dyrearter bli bevart i live under flommen. Noah var lydig mot Gud. I de tiårene da han holdt på med å bygge arken, var han også «en rettferdighetens forkynner». (2. Peter 2:5) Han advarte

folk om den kommende flommen, men de brydde seg ikke om det han sa. Dagen kom da Noah og familien hans skulle gå inn i arken sammen med dyrene. Da de hadde gått inn, lukket Gud døren til arken. Så begynte det å regne.

Regnet strømmet ned i 40 dager og 40 netter, til hele jorden var oversvømt. De onde var borte. Noen måneder senere, da vannet hadde trukket seg noe tilbake, ble arken stående på et fjell. Da de som var om bord i arken, trygt kunne gå ut, hadde de vært et helt år inne i den. Noah frambar et offer til Jehova Gud for å takke ham. Gud svarte ved å forsikre Noah og hans familie om at Han aldri mer ville la det komme en vannflom som utryddet alt liv på jorden. Han satte regnbuen på himmelen som en synlig garanti for dette oppmuntrende løftet og som en påminnelse om det.

Etter vannflommen gav Gud menneskene også noen nye bud. Han gav dem lov til å spise dyrekjøtt, men forbød dem å spise blod. Han gav dessuten Noahs etterkommere befaling om å spre seg ut over jorden, men noen av dem ville ikke adlyde. Folk samlet seg under en leder som het Nimrod, og begynte å bygge et stort tårn i byen Babel, som senere ble kalt Babylon. De hadde som mål å trosse Guds bud om å spre seg ut over hele jorden. Alle hadde ett og samme språk, men Gud satte en stopper for opprørernes planer ved å forvirre språket deres og få dem til å snakke forskjellige språk. Siden de ikke lenger kunne kommunisere med hverandre, oppgav de prosjektet og spredte seg.

– Basert på 1. Mosebok, kapitlene 6 til 11; Judas 14, 15.

- Hvordan spredte ondskapen seg på jorden?
- Hvordan viste Noah at han var trofast mot Gud?
- Hvilket forbud gav Gud menneskene etter vannflommen?

Å VANDRE MED GUD

De fleste av Adam og Evas etterkommere forkastet Jehovas styre. Men det fantes unntak, og det første av disse var Adam og Evas trofaste sønn Abel. Enok og Noah, som levde senere, blir omtalt som personer som vandret med Gud, noe som betyr at de levde på en måte som gledet ham. (1. Mosebok 5:22; 6:9) Mange av Bibels beretninger dreier seg om menn og kvinner som i likhet med dem valgte å ha Gud som sin Hersker.

4 Gud inngår en pakt med Abraham

Abraham adlyder Jehova Gud i tro, og Jehova lover å velsigne ham og å gi ham mange etterkommere

DET hadde gått omkring 350 år etter vannflommen på Noahs tid. Patriarken Abraham bodde i den blomstrende byen Ur, som lå i det som i dag er Irak. Han hadde en spesielt sterk tro. Men nå ble hans tro satt på prøve.

Jehova sa til Abraham at han skulle forlate sitt hjemland og flytte til et fremmed land, som viste seg å være Kanaan. Abraham adlød uten å nøle. Han tok med seg sin kone, Sara, sin nevø Lot og resten av sin husstand, og etter en lang reise kom de fram til Kanaan. Der bodde de i telt. Jehova inngikk en pakt med Abraham og lovte at Han skulle gjøre ham til en stor nasjon, at alle jordens slekter skulle bli velsignet ved hjelp av ham, og at hans etterkommere skulle ta Kanaan i eie.

Abraham og Lot fikk større og større flokker av sauer og kveg, slik at de måtte skille lag. Abraham lot uselvvisk Lot få velge hvilket landområde han ville ha. Lot valgte det fruktbare distriktet ved elven Jordan og slo seg ned i nærheten av byen Sodoma. Mennene i Sodoma var imidlertid umoralske og syndet grovt mot Jehova.

Senere forsikret Jehova Gud igjen Abraham om at han skulle få mange etterkommere – så tallrike som stjernene på himmelen. Abraham trodde på dette løftet. Hans kjære kone, Sara, fortsatte imidlertid å være barnløs. Men så, da Abraham var 99 år og Sara nærmet seg 90, sa Gud til Abraham at han og Sara skulle få en sønn. Det gikk slik Gud hadde sagt – Sara fødte Isak. Abraham fikk også andre barn, men det var gjennom Isak at den Befrieren som Gud hadde gitt løfte om i Edens hage, skulle komme.

I mellomtiden hadde Lot og familien hans flyttet inn i Sodoma. Men den rettskafne Lot ble ikke som byens umoralske innbyggere. Da Jehova bestemte seg for å dømme Sodoma, sendte han noen engler som skulle advare Lot om den nær forestående ødeleggelsen. Englene oppfordret innstendig Lot og familien hans til å flykte fra Sodoma og til ikke å se seg tilbake. Så lot Gud det regne ild og svovel over Sodoma og nabobyen Gomorra, som også var ond, og dermed døde alle innbyggerne i disse byene. Lot og hans to døtre slapp unna. Men Lots kone så seg tilbake, kanskje fordi hun lengtet etter de tingene hun hadde forlatt. Det at hun var ulydig, kostet henne livet.

– Basert på 1. Mosebok 11:10 til 19:38.

- Hvorfor flyttet Abraham til Kanaan?
- Hvilken pakt inngikk Jehova med Abraham?
- Hvorfor ødela Jehova Sodoma og Gomorra?

EN GUD SOM HAR INNGÅTT PAKTER

En pakt er en kontrakt eller formell avtale. Ved hjelp av en rekke pakter, som innebar høytidelige løfter, åpenbarte Jehova gradvis hvordan hans hensikt i forbindelse med den Befrieren som han hadde gitt løfte om i Eden, skulle bli gjennomført. Pakten med Abraham viste at den lovte Befrieren skulle komme i Abrahams slektslinje. Senere pakter skulle kaste mer lys over hvem Befrieren ville være.

1. Mosebok •
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

• 1. Mosebok

2. Mosebok

3. Mosebok

4. Mosebok

5. Mosebok

Josva

Dommerne

Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

Ordspråkene

Forkynneren

Høysangen

Jesaja

Jeremia

Klagesangene

Esekiel

Daniel

Hosea

Joel

Amos

Obadja

Jona

Mika

Nahum

Habakkuk

Sefanja

Haggai

Sakarja

Malaki

Matteus

Markus

Lukas

Johannes

Apostlenes

gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efeserne

Filipperne

Kolossarne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

2. Timoteus

Titus

Filemon

Hebreerne

Jakob

1. Peter

2. Peter

1. Johannes

2. Johannes

3. Johannes

Judas

Åpenbaringen

5 Gud velsigner Abraham og hans slekt

Abrahams etterkommere blir mange, og det går dem godt. Gud beskytter Josef i Egypt

JEHOVA visste at den han var aller mest glad i, en dag ville måtte lide og dø. Den profetien som han hadde uttalt i Edens hage, og som står i 1. Mosebok 3:15, antydte at det skulle gå slik. Kunne Gud hjelpe mennesker til å forstå hvor mye denne personens død ville koste ham? Bibelen gir oss et levende bilde av det gjen- nom beretningen om den gang Gud bad Abraham ofre sin elskede sønn Isak.

Abraham hadde stor tro. Husk at Gud hadde lovt ham at den forutsagte Befrieren, eller Ætten, skulle være en etterkommer av Isak. Abraham hadde tillit til at Gud om nødvendig kunne gi Isak livet tilbake, og i lydighet mot Gud skulle han derfor til å ofre sin egen sønn. Men en engel fra Gud stoppet Abraham akkurat i tide. Gud roste Abraham for at han var villig til å ofre det kjæreste han hadde, og han gjentok de løftene han tidligere hadde gitt denne trofaste patriarken.

Senere fikk Isak to sønner, Esau og Jakob. Esau satte ikke åndelige verdier høyt, men det gjorde Jakob og ble lønnet for det. Gud forandret Jakobs navn til Israel, og Israels tolv sønner ble stamfedre til Israels stammer. Men hvordan ble denne slekten til en stor nasjon?

Da de fleste av Jakobs sønner ble sjalu på sin yngre bror Josef, ble dette opptakten til en rekke hendelser. Brødrene solgte Josef som slave, og han ble ført til Egypt. Men Gud velsignet denne trofaste og tapre unge mannen. Josef ble utsatt for store vanskeligheter, men med tiden ble han valgt ut av farao, herskeren i Egypt, til å få stor myndighet. Det skjedde på et gunstig tidspunkt, for en hungersnød førte til at Jakob sendte noen av sønnene sine til Egypt for å kjøpe matvarer – og det viste seg at det var Josef som hadde overoppsynet med

alle matvarene! Etter en dramatisk gjenfor- ening med sine angrende brødre tilgav Josef dem og fikk ordnet det slik at hele fami- lien flyttet til Egypt. Der fikk de det beste landområdet, hvor de kunne fortsette å vokse i antall og ha framgang. Josef forstod at Gud hadde ordnet det hele på denne måten for å oppfylle sine løfter.

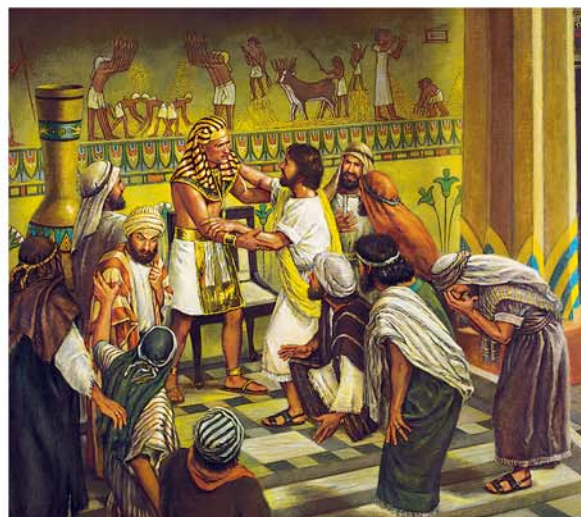
Jakob, som nå var blitt gammel, levde resten av sitt liv i Egypt, omgitt av sin vok- sende familie. På dødsleiet forutsa han at den lovtte Ætt, eller Befrier, skulle være en mektig Hersker og skulle bli født i hans sønn Judas slektslinje. Og før Josef døde en del år senere, forutsa han at Gud en dag skulle føre Jakobs etterkommere ut av Egypt.

– Basert på 1. Mosebok, kapitlene 20 til 50; Hebre- erne 11:17–22.

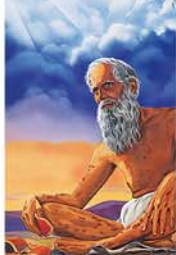
■ Hva bad Gud Abraham om å gjøre, og hva gjorde Han det dermed mulig for mennesker å forstå?

■ Hvordan gikk det til at Josef kom til Egypt, og hva førte det til?

■ Hva forutsa Jakob før han døde?

6 Job er trofast mot Gud

Satan setter spørsmålstegn ved Jobs trofasthet mot Gud.
Men Job fortsetter å tjene Gud lojalt

VILLE noe menneske fortsette å være trofast mot Gud hvis det ble prøvd til det ytterste, og hvis det å være lydige ikke så ut til å gi materielle fordeler? Dette spørsmålet ble reist – og besvart – i forbindelse med en mann som het Job.

Mens israelittene fortsatt var i Egypt, bodde Job, en slektning av Abraham, i det som nå er Arabia. En dag var englene i himmelen samlet framfor Gud, og opprørreren Satan var blant dem. Under denne sammenkomsten i himmelen gav Jehova uttrykk for den tillit han hadde til sin lojale tjener Job. Jehova sa faktisk at ingen på jorden var så rettskaffen og ulastelig som Job. Men Satan hevdet at Job tjente Gud bare fordi Gud hadde velsignet og beskyttet ham. Satan påstod at hvis Job ble fratatt alt han hadde, ville han forbanne Gud.

Gud tillot Satan å angripe Job slik at han først mistet rikdommen sin og barna sine og deretter helsen. Job, som ikke var klar over Satans rolle i alt dette, kunne ikke forstå hvorfor Gud tillot at han ble utsatt for disse prøvelsene. Likevel vendte Job aldri Gud ryggen.

Job fikk besøk av tre falske venner. I en rekke taler som fyller mange sider i Jobs bok, forsøkte disse mennene med urette å overbevise Job om at Gud straffet ham for skjulte synder. De hevdet til og med at Gud verken gleder seg over sine tjenere eller har tillit til dem. Job avviste deres feilaktige resonnementer. Han var innstilt på å være trofast mot Gud helt til døden!

Men Job begikk den feil å bli altfor opp-tatt av å rettferdiggjøre seg selv. En yngre mann som het Elihu, og som hadde lyttet til hele ordskiftet, tok nå ordet. Elihu iret-

tesatte Job fordi han ikke hadde forstått at det var mye viktigere at Jehova Guds overherredømme ble forsvart og rettferdiggjort, enn at noe menneske ble det. Elihu gikk også i rette med Jobs falske venner og refset dem.

Så talte Jehova Gud til Job og korrigerste hans tankegang. Ved å vise til mange av skaperverkets under gav Jehova Job en leksjon i menneskets litenhet sammenlignet med Guds storhet. Job godtok ydmykt tilrettevisningen. Jehova, som «er full av inderlig hengivenhet og er barmhjertig», sørget for at Job ble frisk igjen, gjorde ham dobbelt så rik som han hadde vært før, og velsignet ham med ti nye barn. (Jakob 5:11) Ved å fortsette å være trofast mot Gud under alvorlige prøvelser motbeviste Job Satans påstand om at mennesker vil slutte å tjene Gud hvis de blir satt på prøve.

– Basert på Jobs bok.

■ Hvilket spørsmål reiste Satan i forbindelse med Job?

■ Hva førte det til at Job fortsatte å være trofast mot Jehova?

DE VIKTIGE STRIDSSPØRSMÅLENE

Da Satan hevdet at den rettskafne og gudfryktige Job tjente Jehova bare fordi han hadde fordel av det, antydte han at det samme gjaldt alle andre fornuftutstyrte skapninger. Satan reiste dermed tvil om menneskenes trofasthet mot Jehova. Dette er en del av det overordnede stridsspørsmålet som Satan reiste i Eden, og som dreier seg om hvorvidt Jehova har rett til å herske over alt som er skapt, og om hans styre er det beste. Jobs bok viser at Guds skapninger kan bidra til at hans overherredømme blir forsvart og rettferdiggjort, ved å forbli trofaste mot Ham.

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job •
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

- 1. Mosebok
- 2. Mosebok
- 3. Mosebok
- 4. Mosebok
- 5. Mosebok

Josva

Dommerne

Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

Ordspråkene

Forkynneren

Høysangen

Jesaja

Jeremia

Klagesangene

Esekiel

Daniel

Hosea

Joel

Amos

Obadja

Jona

Mika

Nahum

Habakkuk

Sefanja

Haggai

Sakarja

Malaki

Matteus

Markus

Lukas

Johannes

Apostlenes

gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efeserne

Filipperne

Kolosserne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

7 Gud utfrir israelittene

Jehova sender ti plager over Egypt, og Moses fører israelittene ut av landet. Gud gir dem Loven gjennom Moses

ISRAELITTENE bodde i Egypt i mange år og vokste i antall og hadde framgang. Så kom en ny farao til makten, og han kjente ikke Josef. Han var en ondsinnet tyrann og ble redd fordi israelittene ble så mange. Han gjorde dem derfor til slaver og gav befaling om at alle deres nyfødte guttebarn skulle druknes i Nilen. Men en modig mor beskyttet den lille sønnen sin ved å skjule ham i en kurv i sivet. Faraos datter oppdaget den lille gutten, gav ham navnet Moses og oppdrog ham ved det egyptiske hoff.

Da Moses var 40 år, kom han i vanskeligheter som følge av at han beskyttet en israelittisk slave som ble mishandlet av en egypter. Moses flyktet til et land langt borte, der han ble boende i landflyktighet. Da han var 80, sendte Jehova ham tilbake til Egypt for at han skulle tre fram for farao og kreve å få føre Guds folk ut av Egypt.

Farao nektet plent å gå med på det. Gud lot derfor Egypt bli rammet av ti plager. Hver gang Moses trådte fram for farao for å gi ham en mulighet til å unngå den neste plagen, stod farao på sitt og viste forakt for Moses og hans Gud, Jehova. Til slutt førte den tiende plagen til at alle de førstefødte i landet døde – med unntak av de førstefødte i de familiene som adlød Jehova ved å stryke blod av et ofret lam på

dørstolpene sine. En av Guds engler slo i hjel de førstefødte, men gikk forbi disse hjemmene. Til minne om denne storslåtte redningen feiret israelittene deretter en årlig høytid som ble kalt påske.

Etter at farao hadde mistet sin egen førstefødte sønn, gav han Moses og alle israelittene befaling om å forlate Egypt. De organiserte straks en masseutvandring. Men farao ombestemte seg. Han satte etter dem med mange krigere, hester og vogner. Da israelittene kom til bredden av Rødehavet, så det ut til at de var fanget i en felle. Men Jehova delte Rødehavet, slik at israelittene kunne gå over på tørr havbunn mens vannet stod som en mur på begge sider! Egypterne stormet etter dem, men så lot Gud vannet velte ned over farao og hans hær, slik at de druknet.

Senere, da israelittene lå i leir ved Sinai-fjellet, inngikk Jehova en pakt med dem. Ved å bruke Moses som mellommann gav han dem lover som skulle lede og beskytte dem på praktisk talt alle områder i livet. Så lenge israelittene trofast godtok Guds styre, ville han være med dem og gjøre den nasjonen til en velsignelse for andre.

Men de fleste israelittene viste en skuffende mangel på tro på Gud. Han lot derfor den generasjonen vandre i ødemarken i 40 år. Moses gav så den rettskafne mannen Josva i oppdrag å bli hans etterfølger. Omsider var israelittene klar til å dra inn i det landet som Gud hadde lovt Abraham.

– Basert på 2. Mosebok; 3. Mosebok; 4. Mosebok; 5. Mosebok; Salme 136:10–15; Apostlenes gjerninger 7:17–36.

■ Hvordan gikk det til at Moses ble brukt av Gud til å utfri israelittene?

■ Hva var bakgrunnen for påskefeiringen?

■ Hvordan utfridde Jehova israelittene av slaveriet i Egypt?

DET STØRSTE BUD

De ti bud, som står i 2. Mosebok 20:1–17, er nok de best kjente av de cirka 600 lovene eller budene som ble gitt gjennom Moses. Men da Jesus Kristus ble spurt om hvilket av Guds bud som er det største av alle, valgte han dette: «Du skal elske Jehova din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av hele din styrke.» – Markus 12:28–30; 5. Mosebok 6:5.

8 Israelittene går inn i Kanaan

Under Josvas ledelse inntar israelittene Kanaan. Jehova setter dommere i stand til å utfri hans folk av undertrykkelse

DET hadde gått flere hundre år siden Jehova lovte at Abrahams etterkommere skulle få Kanaan. Nå var tiden kommet til at israelittene, under Josvas ledelse, skulle ta det lovte land i eie.

Gud hadde dømt kanaaneerne til tilintetgjørelse. De hadde fylt landet med ekstremt grov seksuell umoral og med umotivert, blodig vold. De kanaaneiske byene som israelittene inntok, skulle derfor ødelegges fullstendig.

Men før israelittene inntok landet, sendte Josva ut to menn som skulle utspeide det. De kom til byen Jeriko, hvor en kvinne som het Rahab, tok dem inn i sitt hjem og beskyttet dem selv om hun visste at de var israelitter. Rahab trodde på israelittenes Gud, Jehova, for hun hadde hørt om hvordan han hadde reddet sitt folk. Hun fikk speiderne til å sverge på at hun og hennes husstand skulle bli spart.

Senere, da israelittene drog inn i Kanaan og ville innta Jeriko, fikk Jehova ved et mirakel byens murer til å styrte sammen. Josvas tropper stormet inn i byen og ødela den, men de lot Rahab og familien hennes få leve. I et effektivt felttog som varte i seks år, erobret Josva deretter store deler av det lovte land. Så ble landet fordelt mellom Israels stammer.

Mot slutten av sin lange tjeneste for Gud kalte Josva folket sammen. Han minnet dem om hva Jehova hadde gjort for deres forfedre, og oppfordret dem til å tjene Jehova. Men etter at Josva og de som hadde samarbeidet nært med ham, hadde dødd, sviktet israelittene Jehova og begynte å tjene falske guder. I omkring 300 år fulgte ikke nasjonen Jehovas

lover konsekvent. I den perioden tilot Jehova at israelittene ble undertrykt av sine fiender, deriblant filisterne. Men når israelittene ropte til Jehova om hjelp, utnevnte han dommere – tolv i alt – som skulle redde dem.

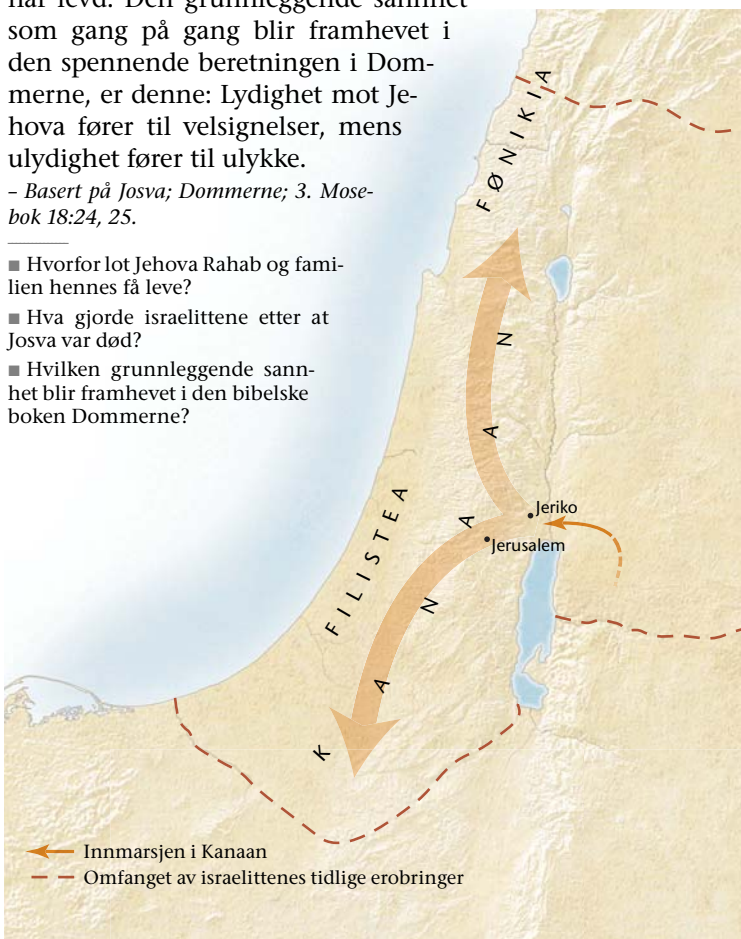
Dommertiden, som det blir fortalt om i den bibelske boken Dommerne, begynte med Otniel og endte med Samson, den sterkeste mannen som noen gang har levd. Den grunnleggende sannhet som gang på gang blir framhevet i den spennende beretningen i Dommerne, er denne: Lydighet mot Jehova fører til velsignelser, mens ulydighet fører til ulykke.

– Basert på Josva; Dommerne; 3. Mosebok 18:24, 25.

■ Hvorfor lot Jehova Rahab og familien hennes få leve?

■ Hva gjorde israelittene etter at Josva var død?

■ Hvilken grunnleggende sannhet blir framhevet i den bibelske boken Dommerne?

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok

Josva •

Dommerne •

- Rut
- 1. Samuelsbok
- 2. Samuelsbok
- 1. Kongebok
- 2. Kongebok
- 1. Krønikebok
- 2. Krønikebok
- Esra
- Nehemja
- Ester
- Job
- Salmene
- Ordspråkene
- Forkynneren
- Høysangen
- Jesaja

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

● 1. Samuelsbok
● 2. Samuelsbok

1. Kongebok
2. Kongebok
● 1. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia

**«Jeg skal visselig
grunnfeste hans
kongedømmes trone
til uavgrenset tid.»**

– 2. Samuelsbok 7:13

Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes
gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

9 Israelittene vil ha en konge

Israels første konge, Saul, blir ulydig mot Gud. Han blir etterfulgt av David, som Gud inngår en pakt med om et evig rike

EFTER Samsons tid var Samuel profet i Israel. Israelittene sa stadig til ham at de ville være som andre nasjoner og ha et menneske til konge over seg. Selv om dette såret Jehova, gav han Samuel beskjed om å innfri ønsket deres. Gud valgte ut en ydmyk mann som het Saul, til å være konge. Men etter hvert ble kong Saul stolt og ulydig mot Jehova. Jehova forkastet ham som konge og sa at Samuel

skulle utnevne en annen – en ungdom som het David. Det skulle imidlertid gå flere år før David begynte å herske som konge.

Mens David sannsynligvis fortsatt var i tenårene, drog han på besøk til dem av brødrene sine som tjenestegjorde i Sauls hær. Alle i hæren var skrekkslagne på grunn av en kriger i fiendens hær, en kjempe som het Goliat. Han hånte israelittene og deres Gud gjentatte ganger. Det gjorde David oppbrakt, så han tok imot kjempens utfordring til duell. Væpnet med bare en slynge og noen få steiner gikk den unge David ut for å møte sin motstander, som var nesten tre meter høy. Da Goliat gjorde narr av ham, svarte David at han var den av de to som var best væpnet, for han kjempet i Jehova Guds navn! David felte Goliat med en eneste stein og hogg så hodet av ham med kjempens eget sverd. Filisterhæren la på flukt i redsel.

Til å begynne med var kong Saul imponert over hvor modig David var, og satte ham over hæren. Men Davids suksess gjorde Saul svært sjalu. David måtte

flykte for livet og leve som flyktning i flere år. Likevel fortsatte han å være lojal mot kongen som prøvde å drepe ham, for han visste at kong Saul var utnevnt av Jehova Gud. Til slutt døde Saul i kamp. Innen kort tid ble David konge, slik Jehova hadde lovt.

Kong David hadde et sterkt ønske om å bygge et tempel for Jehova. Men Jehova sa til David at det var en av hans etterkommere som skulle gjøre det. Det viste seg at det ble Davids sønn Salomo. Gud lønnet imidlertid David ved å inngå en spennende pakt med ham: Hans slektslinje skulle frambringe et kongelig dynasti som var ulikt alle andre. Den Befriren, eller Ætten, som var blitt lovt i Eden, skulle komme i hans slekt. Denne personen skulle være Messias, som betyr «Den salvede». (Betegnelsen «salvet» ble brukt om en som var utnevnt av Gud til en spesiell stilling.) Jehova lovte at Messias skulle bli Herskeren i et rike, eller en regjering, som skulle bestå til evig tid.

Dypt takknemlig samlet David enorme mengder byggematerialer og edelmetaller til tempelprosjektet. I tillegg skrev og komponerte han mange salmer inspirert av Gud. Mot slutten av sitt liv erkjente David: «Det var Jehovas ånd som talte gjennom meg, og hans ord var på min tunge.» – 2. Samuelsbok 23:2.

– Basert på 1. og 2. Samuelsbok; 1. Krønikebok; Jesaja 9:7; Matteus 21:9; Lukas 1:32; Johannes 7:42.

■ Hvorfor bestemte Jehova at David skulle bli konge i stedet for Saul?

■ Hvilke egenskaper viste David at han hadde, allerede før han ble konge?

■ Hvem er den lovtte Ætt, eller Befrier, som Gud forutsa skulle komme i Davids slektslinje?

10 Salomo regjerer med visdom

Jehova gir kong Salomo stor visdom. Under Salomos styre erfarer israelittene en enestående fred og velstand

HVORDAN ville det være å leve i et land der alle innbyggerne og landets hersker anerkjente Jehova som sin Overherre og holdt hans lover? Det kan vi få vite ved å se på hvordan forholdene var under kong Salomos 40 år lange styre.

Før David døde, utnevnte han sin sønn Salomo som sin etterfølger. I en drøm oppfordret Gud Salomo til å be ham om noe. Salomo bad om visdom og kunnskap for å kunne dømme folket på en rettferdig og vis måte. Jehova likte det han bad om, og gav ham et vist og forstandig hjerte. Jehova lofte ham også rikdom, ære og et langt liv hvis han fortsatte å være lydlig mot ham.

Salomo ble berømt for sine kloke domsavgjørrelser. I ett tilfelle var det to kvinner som begge hevdet å være moren til samme nyfødte gutt. Salomo gav ordre om at gutten skulle hogges i to, og at kvinnene skulle få hver sin halvpart. Den ene kvinnen gikk med på det, men den virkelige moren var så glad i barnet at hun straks bønnfalt kongen om heller å gi det til den andre kvinnen. Salomo så nå tydelig hvem av kvinnene som var moren, og gav gutten til henne. Snart fikk hele Israel høre om denne domsavgjørrelsen, og folket skjønte at Salomo hadde fått visdom fra Gud.

Noe av det største Salomo utrettet, var å få bygd Jehovas tempel – et praktfullt byggverk i Jerusalem som skulle være et senter for tilbedelsen i Israel. Da templet ble innviet, bad Salomo til Jehova: «Se, himlene, ja himlenes himmel, kan ikke romme deg; hvor mye mindre da dette hus som jeg har bygd!» – 1. Kongebok 8:27.

Folk i andre land fikk høre om Salomo, så langt unna som i Saba i Arabia. Dronningen av Saba drog for å se Salomos prakt og rikdom og for å teste hans visdom. Hun ble så imponert over Salomos visdom og velstanden i Israel at hun lovpriste Jehova for at han hadde satt en så vis konge på tronen. Ja, Jehovas velsignelse førte til at det under Salomos styre var større fred og velstand enn noen gang ellers i hele det gamle Israels historie.

Dessverre fortsatte ikke Salomo å handle i samsvar med Jehovas visdom. Stikk i strid med Guds bud giftet han seg med hundrevis av kvinner, deriblant mange som tilbad fremmede guder. Litt etter litt fikk konene hans vendt hans hjerte bort fra Jehova i den grad at han begynte å tilbe avguder. Jehova sa til Salomo at en stor del av riket skulle bli revet fra ham, men at en del av det skulle forbli i hans slekt, for hans fars, Davids, skyld. Til tross for at Salomo ikke lenger var lydlig mot Jehova, forble Jehova altså lojal mot den pakten om et rike som han hadde inngått med David.

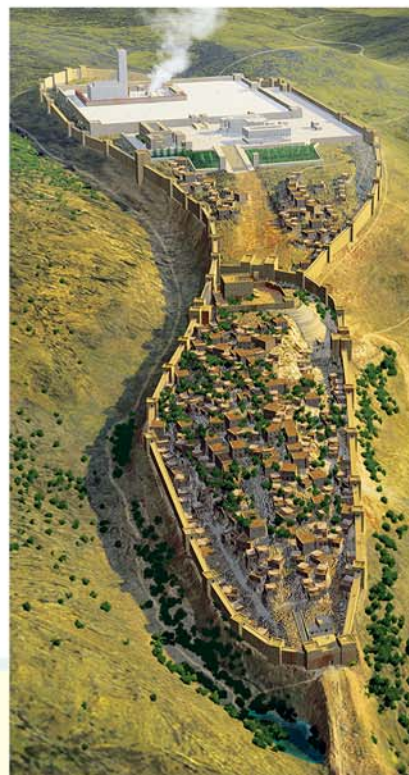
– Basert på 1. Kongebok, kapitlene 1 til 11; 2. Krønikebok, kapitlene 1 til 9; 5. Mosebok 17:17.

■ Hvordan reagerte Gud på det Salomo bad om?

■ Hvordan kom Salomos visdom til uttrykk?

■ Hvordan handlet Salomo i strid med Jehovas bud, og hva førte det til?

- 1. Mosebok
- 2. Mosebok
- 3. Mosebok
- 4. Mosebok
- 5. Mosebok
- Josva
- Dommerne
- Rut
- 1. Samuelsbok
- 2. Samuelsbok
- 1. Kongebok •
- 2. Kongebok
- 1. Krønikebok
- 2. Krønikebok •
- Esra
- Nehemja
- Ester
- Job
- Salmene
- Ordspråkene
- Forkynneren
- Høysangen
- Jesaja
- Jeremia
- Klagesangene
- Ezekiel
- Daniel
- Hosea
- Joel
- Amos
- Obadja
- Jona
- Mika
- Nahum
- Habakkuk
- Sefanja
- Haggai
- Sakarja

1070 Gud gir David løftet om Riket

Salomo blir konge 1037

cirka 1020 Salomo fullfører Høysangen

1027 Templet i Jerusalem fullført

1000 fvt.

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job

• **Salmene**
Ordspråkene
Forkynneren

• **Høysangen**
Jesaja
Jeremia
Klagesangene

Esekiel
Daniel
Hosea

Joel
Amos
Obadja

Jona
Mika
Nahum

Habakkuk
Sefanja
Haggai

Sakarja
Malaki
Matteus

Markus
Lukas
Johannes

Apostlenes
gjerninger
Romerne

1. Korinter
2. Korinter
Galaterne

Efesoerne
Filipperne
Kolossoerne

1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus

2. Timoteus
Titus
Filemon

Hebreerne
Jakob

1. Peter
2. Peter
1. Johannes

2. Johannes
3. Johannes
Judas

Åpenbaringen

11 Hellige sanger som er til trøst og lærdom

David og andre skriver sanger til bruk i tilbedelsen av Jehova Gud. Teksten til 150 av dem er bevart i Salmenes bok

DEN største boken i Bibelen er en samling av hellige sanger inspirert av Gud. Det tok omkring tusen år å skrive hele boken. Salmenes bok inneholder noen av de mest inderlige og gripende trosytringer som noensinne er blitt nedskrevet. Her uttrykkes lovprisning og en rekke forskjellige følelser, fra glede og takknemlighet til tristhet, sorg og anger. Det er tydelig at salmistene hadde et til-litsfullt og nært forhold til Gud. La oss se på noen av temaene i disse lyriske ver-ke.

Jehova er den rettmessige Overherre, som fortjener å bli tilbedt og æret. «Du, som har navnet Jehova, du alene er Den Høyeste over hele jorden,» le-ser vi i Salme 83:18. En rekke salmer lov-priser Jehova for hans skaperverk, for eks-empel stjernehimmelen, de fascinerende livsformene på jorden og den fantastiske menneskekroppen. (Salmene 8, 19, 139, 148) Andre salmer ærer Jehova som den Gud som går til handling for å redde og beskytte dem som er lojale mot ham. (Sal-

mene 18, 97, 138) Andre igjen opphøyer ham som rettferdighetens Gud, som tar seg av de undertrykte og straffer de onde. – Salmene 11, 68, 146.

Jehova hjelper og trøster dem som elsker ham. Den best kjente salmen er kanskje Salme 23, der David beskriver Je-hova som en kjærlig Hyrde som leder, beskytter og drar omsorg for sine sauer. Salme 65:2 minner Guds tjenere om at Je-hova «hører bønner». Mange som har gjort noe alvorlig galt, har funnet stor trøst i Salmene 39 og 51, der David med inderlige følelser setter ord på hvor dypt han angrer alvorlige feil han har begått, og uttrykker tillit til Jehovas vilje til å tilgi. Salme 55:22 inneholder en oppfor-dring til å stole på Jehova og kaste alle sine personlige byrder på ham.

Jehova skal forandre verden ved hjelp av Messias' rike. En rekke teks-ter i Salmene dreier seg klart om Messias, den forutsagte Kongen. Salme 2 forutsier at denne Herskeren skal tilintetgjøre de onde nasjonene, som setter seg opp mot ham. Salme 72 viser at denne Kongen skal gjøre slutt på sult, urettferdighet og under-trykkelse. Ifølge Salme 46:9 skal Gud, ved hjelp av det messianske rike, gjøre ende på krig og til og med ødelegge alle krigsvå-pen. I Salme 37 leser vi at de onde skal ut-ryddes, mens de rettferdige skal leve på jorden i all evighet og glede seg over ver-densomfattende fred og harmoni.

– Basert på Salmenes bok.

■ Hvordan viser Salmene at Jehova er universets rettmessige Hersker?

■ Hvilke salmer viser hvordan Gud hjelper og trøs-ter dem som elsker ham?

■ Hvordan skal Jehova forandre verden, ifølge Sal-mene?

SANGENES SANG

Høysangen ble skrevet av kong Salomo. I den viser han at ikke engang hans enorme rikdom var noen garanti for at han alltid kunne få den kvinnen han ville ha. Han forteller om sitt forsøk på å vinne hjertet til en vakker ung jomfru som allerede var forelsket i en ung gjeter. Denne sangen, som er skrevet under inspirasjon av Gud, viser at selv om man føler seg sterkt tiltrukket av en annen, trenger man ikke å oppføre seg uanstendig. Det unge paret viser en beundringsverdig selvkontroll og lojalitet og holder seg moralsk rene.

12 Guds visdom i kloke levereregler

Ordspråksboken er en samling av råd som er skrevet under inspirasjon av Gud, og som vi kan ha nytte av i hverdagen. De fleste av dem tilskrives Salomo

ER Jehova en vis Hersker? En av de beste måtene å få svar på det på er å se nærmere på den veiledningen han gir. Funger den i praksis? Blir livet bedre og mer meningsfylt når man følger den? Den vise kong Salomo skrev flere hundre ordspråk som berører praktisk talt alle livets områder. Her er noen eksempler:

Om tillit til Gud. Å ha tillit til Jehova er helt nødvendig for å ha et godt forhold til ham. Salomo skrev: «Sett din lit til Jehova av hele ditt hjerte, og støtt deg ikke til din egen forstand. Gi akt på ham på alle dine veier, og han skal gjøre dine stier rette.» (Ordspråkene 3:5, 6) Når man setter sin lit til Gud ved å søke hans veiledning og være lydige mot ham, blir livet svært meningsfylt. Ved å følge en slik kurs i livet er et menneske i stand til å glede Jehovas hjerte og være et svar som Jehova kan vise til i de stridsspørsmålene som hans motstander, Satan, har reist. – Ordspråkene 27:11.

Om mellommenneskelige forhold. Guds kloke veiledning til gifte menn og kvinner og til barn er mer aktuell i dag enn noen gang før. Til mannen sier Gud: «Gled deg sammen med din ungdoms hustru» og pålegger ham altså å være trofast mot sin kone. (Ordspråkene 5:18–20) Gifte kvinner finner i Ordspråksboken en fin beskrivelse av en god kone som vinner mannens og barnas beundring. (Ordspråkene, kapittel 31) Og barn får veiledning om å være lydige mot foreldrene sine. (Ordspråkene 6:20) Denne boken viser også at det er viktig å ha venner, ettersom det å isolere seg lett fører til at en blir selvpoptatt. (Ordspråkene 18:1) Siden våre venner kan påvirke oss i god eller dårlig retning, må vi velge dem med omhu. – Ordspråkene 13:20; 17:17.

Om å ta godt vare på seg selv. Ordspråksboken inneholder uvurderlige råd om å unngå alkoholmisbruk, å framelske sunne følelser og bekjempe destruktive følelser og å være arbeidsom. (Ordspråkene 6:6; 14:30; 20:1) Den advarer om at det kan være katastrofalt å stole på menneskelig dømmekraft som ikke er i samsvar med Guds veiledning. (Ordspråkene 14:12) Den oppfordrer oss til å beskytte vårt hjerte – vårt indre jeg – mot nedbrytende påvirkning, «for ut fra [hertet] går livets kilder». – Ordspråkene 4:23.

Millioner av mennesker verden over har erfart at det å leve etter slike kloke råd gir dem et bedre liv. De har derfor god grunn til å anerkjenne Jehova som sin Hersker.

– Basert på Ordspråksboken.

- Hva kan vi lære av å studere Ordspråksboken?
- Hvilken klok veiledning gir Ordspråkene om tillit til Gud, om mellommenneskelige forhold og om å ta godt vare på seg selv?

FORKYNNERENS BOK

Hvordan kan man få et godt og meningsfylt liv? Salomo hadde unike muligheter til å søke etter svaret på det spørsmålet. Med den enorme rikdom, visdom og makt han hadde, var han i stand til å finne ut om noe av dette kunne gi ham sann lykke. Han søkte gledene ved materielle ting, giftet seg med mange vakre kvinner og unte seg det beste når det gjaldt avkobling og fornøyelser. Han gjennomførte store byggeprosjekter. Han utforsket visdommen i de lærdes skrifter. Hva kom han fram til? «Alt er tomhet.» Men han kom også til denne dype erkjennelsen: «Konklusjonen på det hele, etter at alt er blitt hørt, er: Frykt den sanne Gud og hold hans bud. For dette er hele den forpliktelse mennesket har.» – Forkynneren 12:8, 13.

- 1. Mosebok
- 2. Mosebok
- 3. Mosebok
- 4. Mosebok
- 5. Mosebok
- Josva
- Dommerne
- Rut
- 1. Samuelsbok
- 2. Samuelsbok
- 1. Kongebok
- 2. Kongebok
- 1. Krønikebok
- 2. Krønikebok
- Esra
- Nehemja
- Ester
- Job
- Salmene
- Ordspråkene •
- Forkynneren •
- Høysangen
- Jesaja
- Jeremia
- Klagesangene
- Ezekiel
- Daniel
- Hosea
- Joel
- Amos
- Obadja
- Jona
- Mika
- Nahum
- Habakkuk
- Sefanja
- Haggai
- Sakarja
- Malaki
- Matteus
- Markus

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok

● **1. Kongebok**
● **2. Kongebok**
1. Krønikebok
● **2. Krønikebok**
Esra

Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja

Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja

● **Jona**
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki

13 Gode konger og dårlige konger

Israel blir delt. Med tiden kommer mange konger til å herske over israelittene, og de fleste av dem er troløse mot Gud. Jerusalem blir ødelagt av babylonerne

AKKURAT som Jehova hadde forutsagt, ble Israel delt etter at Salomo hadde veket av fra den sanne tilbedelse. Hans sønn og etterfølger, Rehabeam, var en hard konge. Det fikk ti av Israels stammer til å gjøre opprør og danne nordriktet Israel. To stammer fortsatte å være lojale mot kongen på Davids trone i Jerusalem, og de utgjorde sørriket Juda.

Begge rikene hadde en turbulent historie, noe som for en stor del skyldtes konger som var troløse og ulydige mot Gud. Forholdene var verst i nordriktet Israel, for kongene der fremmet falsk tilbedelse helt fra begynnelsen av. Trass i de mektige gjerningene som ble gjort av slike profeter som Elia og Elisja – som begge til og med oppvekte døde – vendte Israel stadig tilbake til en ond kurs. Til slutt tillot Gud at nordriktet ble inntatt og ødelagt av assyriere.

Juda-riket bestod drøyt hundre år lenger enn Israel, men også det ble straffet av Gud. Bare noen få konger i Juda reagerte positivt på advarslene fra Guds profeter og forsøkte å lede nasjonen tilbake til Jehova. En av dem var kong Josjia, som begynte å rense Juda for falsk tilbedelse og satte Jehovas tempel i stand. Da det ble funnet et originalt eksemplar av den Loven som Gud hadde gitt gjennom Moses, gjorde det dypt inntrykk på Josjia, som så intensiverte sin reformkampanje.

Dessverre fulgte ikke Josjias etterfølgere hans gode eksempel. Jehova lot derfor babylonerne innta Juda og ødelegge Jerusalem og templet. De overlevende ble ført til Babylon, og Gud forutsa at de skulle være i landflyktighet der i 70 år. I hele den tiden lå Juda øde – inntil folket fikk vende tilbake til sitt hjemland, slik det var lovt.

Det skulle imidlertid ikke komme flere konger i Davids slektslinje før den lofte Befrieren, den forutsagte Messias, begynte å herske som konge. De fleste av de kongene som hadde sittet på Davids trone i Jerusalem, hadde tydelig vist at ufullkomne mennesker ikke er kvalifisert til å herske over andre. Det var bare Messias som ville være virkelig kvalifisert. Til den siste av disse kongene i Davids slektslinje sa Jehova derfor om kongedømmet: «Løft kronen av . . . det [skal] i sannhet ikke bli noens før han kommer, han som har den juridiske retten, og jeg skal gi ham det.» – Esekiel 21:26, 27.

– Basert på 1. og 2. Kongebok; 2. Krønikebok, kapitlene 10 til 36; Jeremia 25:8–11.

■ Hvorfor ble Israel delt, og hvordan gikk det med de to rikene?

■ Hva skjedde med kongerekken i Davids slekt, og hvorfor?

■ Hva lærer Jonas beretning oss om Jehova? (Se rammen.)

JONA

På et tidspunkt mens riket var delt, gav Gud Jona i oppdrag å dra til byen Ninive, som lå langt borte, og som var full av vold. Jona skulle forkynne et advarselsbudskap for dem som bodde der. Men i stedet gikk han om bord i et skip som skulle i motsatt retning. Det førte til at Gud gjorde et mirakel – han fikk en svært fisk til å sluke Jona. Mens Jona var inni fisken, bad han til Jehova, som så fikk fisken til å spy ham ut på tørt land. Deretter drog Jona av gårde for å utføre sitt oppdrag.

Etter at Gud hadde gitt Jona denne leksjonen i lydighet og Jona hadde forkynt for ninivittene, fikk Jona et nytt problem: Han ble svært misfornøyd da Gud viste ninivittene barmhjertighet og lot være å straffe dem, fordi de angret. Les denne fascinerende boken og se hvordan Gud ved å gjøre et annet mirakel lærte Jona å vise større medfølelse.

14 Gud taler gjennom sine profeter

Jehova utnevner profeter som skal overbringe budskaper om dom, den rene tilbedelse og håpet om Messias

I KONGETIDEN i Israel og Juda kom en spesiell gruppe menn – profetene – i forgrunnen. Disse mennene, som viste usedvanlig sterk tro og stort mot, formidlet budskaper fra Gud. La oss se på fire viktige temaer som Guds profeter talte om.

1. Jerusalems ødeleggelse. Lang tid i forveien begynte Guds profeter – særlig Jesaja og Jeremia – å advare om at Jerusalem ville bli ødelagt og forlatt. Ved hjelp av levende beskrivelser forklarte de hvorfor byen hadde vakt Guds vrede. Innbyggerne hevdet at de representerte Jehova, men deres avgudsdyrkelse, deres moralske forfall og all volden viste noe annet. – 2. Kongebok 21:10–15; Jesaja 3:1–8, 16–26; Jeremia 2:1 til 3:13.

2. Gjenopprettelsen av den rene tilbedelse. Etter 70 år i landflyktighet skulle Guds folk bli utfridd fra Babylon. De skulle vende tilbake til sitt hjemland, som hadde ligget øde, og gjenoppbygge Jehovas tempel i Jerusalem. (Jeremia 46:27; Amos 9:13–15) Omkring 200 år i forveien forutsa Jesaja navnet på den erobreren – Kyros – som skulle beseire Babylon og la Guds folk få gjenopprette den rene tilbedelse. Jesaja gav til og med en

detaljert beskrivelse av den spesielle strategien som Kyros ville følge for å innta Babylon. – Jesaja 44:24 til 45:3.

3. Messias' komme og hva som ville skje med ham. Messias skulle bli født i byen Betlehem. (Mika 5:2) Han skulle være ydmyk og ri inn i Jerusalem på et esel. (Sakarja 9:9) Han skulle være mild og vennlig, men likevel bli upopulær, og mange ville avvise ham. (Jesaja 42:1–3; 53:1, 3) Han skulle lide en grusom død. Ville livet hans da være slutt for bestandig? Nei. Han hadde gitt sitt liv som et offer som skulle gjøre det mulig for mange å få tilgivelse for sine synder. (Jesaja 53:4, 5, 9–12) Det kunne de bare få ved at han ble oppreist til liv igjen.

4. Messias' styre over jorden. Ufullkomne mennesker er ikke i stand til å skape et fredelig styre, men den messianske Kongen skal bli kalt Fredsfyrste. (Jesaja 9:6, 7; Jeremia 10:23) Under hans styre vil alle mennesker leve i fred både med hverandre og med alle dyrene. (Jesaja 11:3–7) Sykdom skal forsvinne. (Jesaja 33:24) Selv døden skal bli fjernet for bestandig. (Jesaja 25:8) Under Messias' styre skal mennesker som har dødd, bli oppreist til liv på jorden. – Daniel 12:13.

– Basert på bøkene Jesaja, Jeremia, Daniel, Amos, Mika og Sakarja.

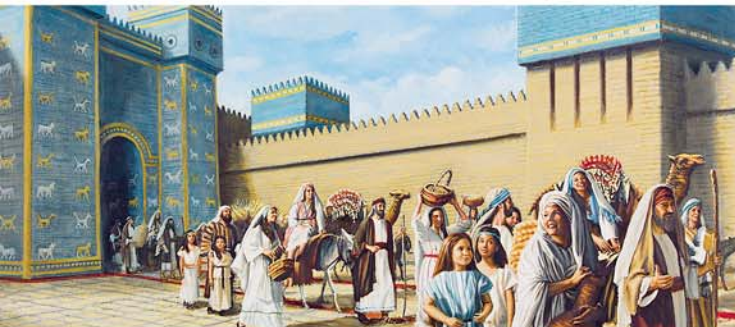
■ Hva slags budskaper var det Guds profeter overbrakte?

■ Hvordan forutsa profetene Jerusalems ødeleggelse og gjenopprettelsen av den rene tilbedelse?

■ Hva sa Jehovas profeter om Messias og hva som ville skje med ham?

■ Hvordan beskrev profetene Messias' styre over jorden?

- 1. Mosebok
- 2. Mosebok
- 3. Mosebok
- 4. Mosebok
- 5. Mosebok
- Josva
- Dommerne
- Rut
- 1. Samuelsbok
- 2. Samuelsbok
- 1. Kongebok
- 2. Kongebok
- 1. Krønikebok
- 2. Krønikebok
- Esra
- Nehemja
- Ester
- Job
- Salmene
- Ordspråkene
- Forkynneren
- Høysangen
- Jesaja ●
- Jeremia ●
- Klagesangene ●
- Esekiel ●
- Daniel ●
- Hosea ●
- Joel ●
- Amos ●
- Obadja ●
- Jona ●
- Mika ●
- Nahum ●
- Habakkuk ●
- Sefanja ●
- Haggai ●
- Sakarja ●
- Malaki ●
- Matteus
- Markus
- Lukas
- Johannes
- Apostlenes gjerninger
- Romerne
- 1. Korinter
- 2. Korinter
- Galaterne
- Efeserne
- Filipperne
- Kolosserne
- 1. Tessaloniker
- 2. Tessaloniker
- 1. Timoteus
- 2. Timoteus
- Titus
- Filemon
- Hebreerne
- Jakob
- 1. Peter
- 2. Peter
- 1. Johannes
- 2. Johannes
- 3. Johannes
- Judas
- Åpenbaringen

539 Babylon blir inntatt av Kyros

537 Landflyktige jøder vender tilbake til Jerusalem

Jerusalems murer gjenoppbygd; de 69 årskene begynner **455 fvt.**

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok

• Esra
• Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel

• Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes
gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

15 En profet i landflyktighet får noen gløtt inn i framtiden

Daniel profeterer om Guds rike og Messias' komme.
Babylon faller

DANIEL, en ung mann som var spesielt rettskaffen, ble ført til Babylon før Jerusalem ble ødelagt. Han og noen andre jøder – landflyktige fra det beseirede Juda rike – fikk ha en viss frihet mens de var fanger i Babylon. I løpet av sitt lange liv der ble Daniel rikt velsignet av Gud. Han ble til og med bevart i live da han ble kastet i en løvehule, og han fikk synet som gjorde det mulig for ham å se langt inn i framtiden. Daniels viktigste profetier dreide seg om Messias og hans styre.

Daniel fikk vite når Messias skulle komme. Daniel fikk vite når Guds folk kunne vente at «Messias, Lederen», skulle komme: 69 «uker», eller årstider, etter at det var blitt gitt befaling om at Jerusalems murer skulle gjenoppbygges. En vanlig uke består av sju dager, mens en årstid består av sju år. Befalingen om å gjenoppbygge Jerusalem ble gitt lenge etter Daniels tid, nærmere bestemt i 455 fvt. De 69 «ukene» som startet da, og som varte i 483 år, endte i år 29 evt. I del 16 i denne brosjyren skal vi se på hva som skjedde det året. Daniel forutså også at Messias skulle bli «avskåret», det vil si henrettet, for at menneskenes synd skulle bli sonet, eller dekket over. – Daniel 9:24–26.

Messias skulle bli Konge i himmelen. I et helt spesielt syn fikk Daniel se inn i selve himmelen. Han fikk se at Messias, som han omtalte som «en som var lik en menneskesønn», trådte fram for Jehovas trone. Jehova gav ham «herredømme og verdighet og rike». Dette riket skulle bestå for evig. Daniel fikk også vite noe annet spennende om det messianske rike: Kongen skulle ha medregenter – en

gruppe som ble omtalt som «Den Aller Høyestes hellige». – Daniel 7:13, 14, 27.

Riket skal fjerne denne verdens styresmakter. Gud gav Daniel evnen til å tyde en drøm som hadde gjort Babylons konge, Nebukadnesar, urolig. I drømmen hadde kongen sett en svær billedstøtte der hodet var av gull, brystet og armene av sølv, magen og lårene av kobber, bena av jern og føttene av jern blandet med leire. En stein som ble brutt løs fra et fjell, traff de skrøpelige føttene og knuste billedstøtten til støv. Daniel forklarte at de forskjellige delene av billedstøtten stod for en rekke verdensmakter som skulle etterfølge hverandre, og at den første av dem var Babylon, som hodet av gull var et bilde på. Daniel forutså at når den siste verdensmakten i denne onde verden hersket, skulle Guds rike gå til handling. Det skulle «knuse» alle rikene i denne verden. Og selv skulle det herske for evig. – Daniel, kapittel 2.

I sin høye alderdom fikk Daniel oppleve Babylons fall. Kong Kyros inntok byen nøyaktig slik profetene hadde forutsagt. Ikke lenge etter ble jødene endelig utfridd av det babylonske fangenskapet, slik at de kunne komme tilbake til sitt hjemland etter at det hadde ligget øde i 70 år – akkurat slik det var forutsagt. Under ledelse av trofaste stattholdere, prester og profeter gjenoppbygde jødene etter hvert Jerusalem og gjenreiste Jehovas tempel. Men hva ville skje når de 483 årene hadde gått?

– Basert på Daniels bok.

■ Hva fikk Daniel vite om Messias og om Guds rike?

■ Hva skulle Guds rike gjøre med denne verdens styresmakter?

16 Messias kommer

Jehova viser at det er Jesus fra Nasaret som er den lenge lovte Messias

VILLE Jehova hjelpe folk til å forstå hvem som var den lovte Messias? Ja. La oss se hvordan. Det hadde gått omkring 400 år etter at De hebraiske skrifter var fullført. I byen Nasaret i Galilea fikk en ung kvinne som het Maria, et svært overraskende besøk. En engel som het Gabriel, viste seg for henne og fortalte at Gud skulle bruke sin virksomme kraft, sin hellige ånd, til å gjøre henne gravid, slik at hun kunne føde en sønn, selv om hun var jomfru. Denne sønnen skulle bli den lenge lovte Kongen som skulle herske for evig! Han eksisterte allerede i himmelen, men nå skulle hans liv bli overført til Marias morsliv ved et mirakel, og han ville derfor bli kalt Guds Sønn, selv om han ble født som et menneske.

Maria tok ydmykt imot dette ærefulle oppdraget. Hennes forlovede, en tømmermann som het Josef, giftet seg med henne etter at Gud hadde sendt en engel for å fortelle ham hvordan Maria var blitt gravid. Men hva med profetien om at Messias skulle bli født i Betlehem? (Mika 5:2) Denne lille byen lå omkring 14 mil unna!

En romersk hersker gav befaling om at det skulle foretas en folketelling. Folk skulle la seg registrere i den byen de opprinnelig kom fra. Det ser ut til at både Josef og Maria hadde røtter i Betlehem, så Josef tok sin gravide kone med dit. (Lukas 2:3) Maria fødte under kummerlige forhold i en stall og la barnet i en krybbe. Gud sendte så en engel til noen gjetere som holdt til ute på marken, for å fortelle dem at det barnet som nettopp var født, var den lovte Messias, eller Kristus.

Da Jesus ble voksen, skulle også andre avlegge vitnesbyrd om at han var

den lovte Messias. Profeten Jesaja hadde forutsagt at det skulle stå fram en mann som skulle berede veien for Messias' viktige gjerning. (Jesaja 40:3) Denne forløperen var døperen Johannes. Han sa om Jesus: «Se, Guds Lam som tar bort verdens synd!» Noen av Johannes' disipler fulgte straks Jesus. En av dem sa: «Vi har funnet Messias.» – Johannes 1:29, 36, 41.

Enda et vitnesbyrd ble gitt da Johannes døypte Jesus. Da talte Jehova selv fra himmelen. Ved hjelp av hellig ånd utnevnte han Jesus til Messias og sa: «Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har godkjent.» (Matteus 3:16, 17) Den lenge lovte Messias var kommet!

Når skjedde dette? I år 29, akkurat da den perioden på 483 år som Daniel hadde forutsagt, utløp. Dette hører med til de overveldende vitnesbyrdene om at Jesus er Messias, eller Kristus. Hvilket budskap var det så han skulle forkynne mens han var på jorden?

– Basert på Matteus, kapitlene 1 til 3; Markus, kapittel 1; Lukas, kapittel 2; Johannes, kapittel 1.

- Hvordan brukte Jehova engler til å vise at Jesus var Messias?
- Hvordan brukte Gud døperen Johannes til å utpeke Jesus som Messias?
- Hvordan viste Jehova selv at hans Sønn var Messias?

GUDS SØNN I HVILKEN FORSTAND?

Jehova er Jesu Far – men ikke på samme måte som menn er fedre. Jesus ble ikke til ved at en kvinne ble gravid – han ble skapt av Gud. Han var faktisk den aller første personen Jehova skapte. (Kolosserne 1:15–17) Fordi Jehova gav Jesus livet ved å skape ham, kan Han kalles Jesu Far. Etter at Jehova hadde skapt denne åndesønnen, brukte han ham som «en mesterarbeider» for å frambringe alt annet, deriblant det fysiske univers. – Ordspråkene 8:30.

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Ezekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus •
Markus •
Lukas •
Johannes •
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker

Jesus blir født **cirka 2 fvt.**

1 fvt. 1 evt.

merk:
ikke noe år 0

29 evt.

Jesus blir døpt

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok

Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

17 Jesus lærer andre om Guds rike

Jesus lærer disiplene sine mange ting, men fokuserer på ett tema – Guds rike

HVA gikk Jesu oppdrag på jorden ut på? Han sa selv: «Jeg [må] forkynne det gode budskap om Guds rike, for det er dette jeg er utsendt for.» (Lukas 4:43) Tenk over fire ting som Jesus lærte andre om dette riket, som var det sentrale temaet i hans forkynnelse.

1. Jesus skulle være

Konge. Jesus sa rett ut at han var den forutsagte Messias. (Johannes 4:25, 26) Han viste også at han var den Kongen som profeten Daniel hadde sett i et syn. Jesus fortalte sine apostler at han en dag

skulle sitte på en 'herlig trone', og at også de skulle sitte på troner. (Matteus 19:28) Han omtalte dem som skulle tilhøre denne gruppen av medregenter, som sin «lille hjord» og fortalte også at han hadde «andre sauer», som ikke var en del av den gruppen. – Lukas 12:32; Johannes 10:16.

2. Guds rike skulle fremme sann rettferdighet. Jesus viste at Riket skulle gjøre slutt på den største urettferdighet av alle ved å hellige, eller helliggjøre, Jehova Guds navn og renvaske det for alle de anklagene Satan har kommet med siden opprøret i Eden. (Matteus 6:9, 10) Jesus viste dessuten daglig at han var rettferdig, ved at han underviste både menn og kvinner, rike og fattige, uten å gjøre forskjell. Selv om hans oppdrag først og fremst gikk ut på å undervise israelittene, hjalp han også samaritaner og andre ikke-jøder. I motsetning til de religiøse lederne på hans tid hadde han overhodet ingen fordommer og favoriserte ingen.

3. Guds rike skulle ikke være en del av denne verden. Jesus levde i en tid

med stor politisk uro. Hans hjemland var underlagt en fremmed makt. Men da folk forsøkte å få ham til å engasjere seg i politiske saker, trakk han seg bort. (Johannes 6:14, 15) Han sa til en politiker: «Mitt rike er ikke en del av denne verden.» (Johannes 18:36) Og til sine etterfølgere sa han: 'Dere er ikke en del av verden.' (Johannes 15:19) Han ville ikke at de skulle bruke krigsvåpen, ikke engang for å forsvare ham. – Matteus 26:51, 52.

4. Kristi styre skulle være grunnlagt på kjærlighet. Jesus lovte å gi folk styrke og lette byrdene for dem. (Matteus 11:28–30) Og han holdt ord. I en tale som blir kalt Bergprekenen, gav han kjærlig, praktisk veiledning om hvordan man kan takle bekymringer, få et bedre forhold til andre, motstå materialisme og oppnå lykke. (Matteus, kapitlene 5 til 7) Den kjærlighet han viste, gjorde at mennesker fra alle samfunnslag følte at de kunne komme til ham. Selv de som var mest undertrykt, strømmet til ham, trygge på at han ville behandle dem vennlig og ta hensyn til deres verdighet. Ja, Jesus vil bli en enestående Hersker!

Jesus lærte andre om Guds rike også på en annen måte som gjorde mektig inntrykk. Han utførte mange mirakler. Hvorfor gjorde han det? La oss se nærmere på det.

– Basert på bøkene Matteus, Markus, Lukas og Johannes.

■ Hvordan lærte Jesus andre at han var den messianske Konge?

■ På hvilke måter viste Jesus at han ville bli en rettferdig Hersker?

■ Hvordan gjorde Jesus det klart at hans rike ikke skulle være en del av denne verden?

■ Hvordan viste Jesus at hans styre ville være grunnlagt på kjærlighet?

Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki

• Matteus

• Markus

• Lukas

• Johannes

Apostlenes
gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efeserne

Filipperne

Kolosserne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

2. Timoteus

Titus

Filemon

Hebreerne

Jakob

1. Peter

2. Peter

1. Johannes

2. Johannes

3. Johannes

Judas

Åpenbaringen

18 Jesus gjør mirakler

Jesus viser ved sine mirakler hvordan han vil bruke sin makt som Konge

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

GUD gav Jesus makt til å gjøre ting som andre mennesker ikke kunne gjøre. Jesus utførte en mengde mirakler – ofte med svært mange øyenvitner til stede. Disse miraklene viste at Jesus har makt over fiender og hindringer som ufullkomne mennesker aldri har klart å overvinne for godt. Her er noen eksempler:

Sult. I to tilfeller mettet Jesus tusener av sultne mennesker med bare noen få brød og fisker. Begge gangene ble det mer enn nok mat til alle. Jesu første mirakel bestod i at han forvandlet vann til god vin.

Sykdom. Jesus «leget all slags sykdom og all slags skrøpeligheit». (Matteus 4:23) Han helbredet blinde, døve, spedalske, epileptikere, uføre og lemlestede. Det var ingen sykdommer og funksjonshemninger han ikke kunne helbrede.

Farlig vær. En gang da Jesus og disiplene hans seilte over Galilea-sjøen, brøt det løs en voldsom storm. Disiplene ble livredde. Men Jesus bare så på stormen og sa: «Stille! Vær rolig!» Da ble det helt stille. (Markus 4:37–39) En annen gang da det var et skremmende uvær, gikk Jesus på vannet. – Matteus 14:24–33.

Onde ånder. Onde ånder er mye sterkere enn mennesker. Mange mennesker har vært maktesløse overfor disse ond-sinnete fiendene av Gud og har ikke klart å løsrive seg fra deres grep. Men Jesus befalte i en rekke tilfeller slike ånder å fare ut av mennesker, og da fikk han dem til å miste kontrollen over ofrene sine. Han var ikke redd åndene. De, derimot, var redd ham, for de var klar over hvilken myndighet han hadde.

Døden. Døden, som med rette blir kalt «den siste fiende», er en fiende som ingen mennesker kan beseire. (1. Korinter 15:26) Men Jesus oppvekte døde – en gang lot han en enke få tilbake sin unge sønn, og en annen gang lot han et sorgende foreldrepår bli gjenforent med sin unge datter. Et høyst bemerkelsesverdige tilfelle var den gangen da Jesus, med mange sorgende som øyenvitner, oppvekte sin kjære venn Lasarus, enda han hadde vært død i nesten fire dager! Selv Jesu mest innbitte fiender innrømmet at han hadde gjort dette miraklet. – Johannes 11:38–48; 12:9–11.

Hvorfor gjorde Jesus alle disse miraklene? Måtte ikke alle de han hjalp, likevel dø til slutt? Jo, men Jesu mirakler var uansett av varig verdi. De beviste at alle de fascinerende profetiene om den messianske Kongens styre var bygd på fakta. Det er ingen grunn til å tvile på at Guds utnevnte Konge kan få bukt med sult, utrydde sykdom, sette en stopper for farlig vær, fjerne onde ånder og til og med gjøre ende på døden. Han har allerede bevist at Gud har gitt ham makt til å gjøre alt dette.

– Basert på bøkene Matteus, Markus, Lukas og Johannes.

■ Hvordan beviste Jesus at han har makt til å få bukt med sult? sykdom? farlig vær? onde ånder? døden?

■ Hva forteller Jesu mirakler oss om hans framtidige styre over jorden?

Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus ●
Markus ●
Lukas ●
Johannes ●
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea

Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki

• Matteus
• Markus
• Lukas
Johannes

19 Jesus kommer med en vidtrekkende profeti

Jesus forklarer hva som vil kjennetegne hans «nærvær» som Konge og avslutningen på den nåværende «tingenes ordning»

MENS fire av apostlene var alene med Jesus på Oljeberget, der de hadde flott utsikt over Jerusalem og templet der, spurte de ham om noen uttalelser han hadde kommet med. Han hadde nettopp sagt at templet i Jerusalem skulle bli ødelagt. Og tidligere hadde han fortalt dem om «avslutningen på tingenes ordning». (Matteus 13: 40, 49) Nå spurte apostlene: «Hva skal være tegnet på ditt nærvær og på avslutningen på tingenes ordning?» – Matteus 24:3.

I sitt svar fortalte Jesus hva som skulle skje i tiden før Jerusalem ble ødelagt. Men svaret hans omfattet mer enn det. Hans profeti skulle senere få en større oppfyllelse verden over. Jesus profeterte om en rekke hendelser og verdensforhold som til sammen skulle utgjøre et tegn. Dette tegnet skulle vise folk på jorden at Jesu nærvær som Konge i himmelen hadde begynt. Med andre ord: Tegnet ville vise at Jehova Gud hadde gjort

Jesus til Konge i det lenge lovte messianske rike. Tegnet ville bety at Riket snart skulle fjerne det onde og innføre virkelig fred for menneskene. De tingene Jesus forutsa, skulle altså avmerke de siste dager for den gamle «tingenes ordning» – de religiøse, politiske og sosiale systemene som eksisterer nå – og innvarsle en ny verdensordning.

Da Jesus forklarte hva som skulle skje på jorden under hans nærvær, når han var Konge i himmelen, sa han at det skulle bli internasjonale kriger, matmangel, store jordskjelv og mye sykdom. Lovløsheten skulle øke. Samtidig skulle Jesu sanne disipler forkynne det gode budskap om Guds rike over hele jorden. Alt dette skulle kulminere i «en stor trengsel» som det aldri før hadde vært maken til. – Matteus 24:21.

Hvordan skulle Jesu etterfølgere vite når denne trengselen var nær? Jesus sa at de skulle lære av fikentreet. (Matteus 24: 32) Når fikentreet skyter blad, er det et synlig tegn på at sommeren er nær. Og når alt det Jesus hadde forutsagt, skjedde innenfor én tidsperiode, ville det være et tydelig tegn på at enden var nær. Jesus sa at det bare var Gud som kjente den nøyaktige dagen og timen for når den store trengsel skulle begynne. Han sa derfor inntrengende til disiplene: «Vær aktpågivende, våk, for dere vet ikke når den fastsatte tid er.» – Markus 13:33.

– Basert på Matteus, kapitlene 24 og 25; Markus, kapittel 13; Lukas, kapittel 21.

- Hva ville Jesu apostler vite mer om?
- Hva betyr det tegnet som Jesus beskrev, og hvilke trekk skulle det bestå av?
- Hvilket råd gav Jesus disiplene?

TEGNET PÅ KRISTI NÆRVÆR

Jesus forutsa at det skulle være et tegn som viste at det var kort tid igjen til at Gud skulle fjerne den nåværende, fordervende verdensordning. Fra og med den første verdenskrig har menneskeheten vært vitne til det Jesus forutsa. Den religiøse, politiske og sosiale utviklingen jorden over viser at den nåværende verdensordning raskt og uunngåelig går sin ende i møte. Jesus lærte sine etterfølgere at hvis de skulle overleve, måtte de være årvåkne og handle beslutsomt for å stille seg på Guds side i stridsspørsmålet om det universelle overherredømmet.¹ – Lukas 21:36; Matteus 24:3–14.

¹En nærmere redegjørelse for Jesu profeti blir gitt på sidene 86–95 i boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*, utgitt av Jehovas vitner.

20 Jesus Kristus blir drept

Jesus innstifter en ny høytid. Han blir forrådt og pælfestet

JESUS hadde forkynt og undervist i tre og et halvt år, og han visste at hans tid på jorden nærmet seg slutten. Jødernes religiøse ledere sammensverget seg for å drepe ham, men de var redd for at det skulle bli oppstyr blant folket, som mente at han var en profet. Satan påvirket imidlertid en av Jesu tolv apostler – Judas Iskariot – til å bli forræder. De religiøse lederne tilbød Judas 30 sølvmynter for at han skulle forråde Jesus.

Den siste kvelden Jesus levde på jorden, var han og apostlene samlet for å feire den jødiske påske. Etter at han hadde sendt bort Judas, innstiftet han en ny høytid, Herrens aftensmåltid. Han tok et brød, bad en bønn og sendte brødet rundt til de elleve apostlene som var igjen. «Dette betyr mitt legeme, som skal gis til gagn for dere,» sa han. «Fortsett å gjøre dette til minne om meg.» Han gjorde det samme med et beger med vin og sa: «Dette beger betyr den nye pakt i kraft av mitt blod.» – Lukas 22:19, 20.

Jesus hadde mye å si til apostlene den kvelden. Han gav dem et nytt bud – at de skulle vise hverandre uselvisk kjærlighet. Han sa: «Av dette skal alle vite at dere er mine disipler, om dere har innbyrdes kjærlighet.» (Johannes 13:34, 35) Han sa også at de ikke måtte la hjertet bli urolig på grunn av de tragiske hendelsene som lå like foran dem. Han bad en inderlig bønn for dem. De sang lovsanger sammen, og så gikk de ut i natten.

I Getsemane hage la Jesus seg på kne og bad en inntrengende bønn. Snart kom en væpnet flokk med soldater, prester og andre for å arrestere ham. Judas gikk bort til ham og viste de andre hvem

Jesus var, ved å kysse ham. Da soldatene bandt Jesus, flyktet apostlene.

Jesus ble ført fram for den høyeste jødiske domstol, hvor han bekreftet at han var Guds Sønn. Domstolen kom til at Jesus var skyldig i gudsbespottelse og fortjente dødsstraff. Han ble så ført til den romerske stattholderen Pontius Pilatus. Selv om Pilatus ikke fant Jesus skyldig i noen forbrytelse, overlot han ham til folkemengden, som skrek at han måtte dø.

Jesus ble ført til Golgata, der romerske soldater naglet ham til en pæl. Midt på lyse dagen ble det ved et mirakel helt mørkt. Senere den ettermiddagen døde Jesus, og det inntraff et stort jordskjelv. Jesu legeme ble lagt i en grav som var hogd ut i en klippe. Dagen etter forseglet prestene graven og satte noen til å vokte inngangen. Skulle Jesus bli liggende i graven? Nei. Det største av alle mirakler skulle snart finne sted.

– Basert på Matteus, kapitlene 26 og 27; Markus, kapitlene 14 og 15; Lukas, kapitlene 22 og 23; Johannes, kapitlene 12 til 19.

- Hvilken ny høytid innstiftet Jesus?
- Hvilke hendelser førte til at Jesus ble drept?

JESU VIKTIGE ROLLE

Jesu død var en avgjørende faktor i forbindelse med gjennomføringen av Jehovas hensikt. Fordi Jesus var blitt unnfanget ved Guds hellige ånd, var han født fullkommen og hadde ikke fått døden i arv. Men han ofret sitt liv, slik at menneskene kunne få mulighet til å leve evig og glede seg over den slags liv som den ulydige Adam hadde forspilt for sine etterkommere.¹ – Matteus 20:28; Lukas 1:34, 35; Johannes 3:16, 36; 2. Peter 3:13.

¹ En redegjørelse for den verdi Jesu død hadde som et offer, blir gitt på sidene 47–56 i boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salme
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus ●
Markus ●
Lukas ●
Johannes ●
Apostlenes
gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok

Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene

Esekiel
Daniel
Hosea
Joel

Amos
Obadja
Jona
Mika

Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki

• **Matteus**
• **Markus**
• **Lukas**
• **Johannes**
Apostlenes
gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne

1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus

21 Jesus lever!

Jesus viser seg for sine disipler for å undervise og oppmuntre dem

DEN tredje dagen etter Jesu død oppdaget noen kvinner som var disipler av ham, at steinen foran inngangen til graven var blitt rullet bort. Og graven var tom!

To engler viste seg. «Dere ser etter Jesus, nasareeren,» sa den ene av dem. «Han er blitt oppreist.» (Markus 16:6; Lukas 24:4) Kvinnene løp straks av sted for å fortelle det til apostlene. På veien traff de Jesus. «Frykt ikke!» sa han. «Gå og fortell det til mine brødre, for at de skal dra til Galilea; og der skal de se meg.» – Matteus 28:10.

Senere samme dag var to disipler på vei fra Jerusalem til landsbyen Emmaus. En fremmed som traff dem, slo følge med dem og spurte hva de gikk og snakket om. Han var i virkeligheten den oppstandne Jesus, som viste seg i en skikkelse som de til å begynne med ikke kjente igjen. De svarte bedrøvet at de hadde snakket om Jesus. Den fremmede begynte å forklare ting som dreide seg om Messias i alle Skriftene. Ja, Jesus hadde oppfylt profetier om Messias til minste detalj.¹ Da disiplene skjønnte at den fremmede var Jesus, som var blitt oppreist som en ånd, forsvant han for dem.

¹Eksempler på profetier om Messias som ble oppfylt på Jesus, finnes på sidene 17–19 i denne brosjyren og på sidene 199–201 i boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*

De to disiplene drog med én gang tilbake til Jerusalem. Der fant de apostlene forsamlet bak låste dører. Mens de to fortalte hva de hadde opplevd, viste Jesus seg for dem alle. De kunne nesten ikke tro sine egne øyne! «Hvorfor stiger tvil opp i deres hjerter?» spurte Jesus. «Slik står det skrevet, at Kristus skulle lide og oppstå fra de døde på den tredje dag.» – Lukas 24:38, 46.

I 40 dager etter sin oppstandelse viste Jesus seg for disiplene ved forskjellige anledninger. En gang viste han seg for mer enn 500! Det var sannsynligvis ved denne anledningen han gav dem dette viktige oppdraget: «Gå . . . og gjør disipler av mennesker av alle nasjonene, idet dere . . . lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil avslutningen på tingenes ordning.» – Matteus 28:19, 20.

Den siste gangen Jesus var sammen med sine elleve trofaste apostler, gav han dette løftet: «Dere skal få kraft når den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være vitner om meg . . . til den fjerreste del av jorden.» (Apostlenes gjerninger 1:8) Så ble han løftet opp, og mens han steg opp til himmelen, ble han skjult av en sky, slik at de ikke lenger kunne se ham.

– Basert på *Matteus, kapittel 28; Markus, kapittel 16; Lukas, kapittel 24; Johannes, kapitlene 20 og 21; 1. Korinter 15:5, 6.*

■ Hvordan ble disiplene klar over at Gud hadde oppreist Jesus?

■ Hva forklarte Jesus de to disiplene på veien til Emmaus?

■ Hvilket oppdrag gav Jesus disiplene før han steg opp til himmelen?

DEN HELLIGE ÅND

Guds hellige ånd er den sterkeste kraft i universet. Jehova Gud brukte sin ånd, sin virksomme kraft, til å skape himmelen og jorden og til å lede nedskrivningen av Bibelen. Denne ånden var kraften bak alle de miraklene vi har lest om hittil, deriblant det største av dem alle – Jesu Kristi oppstandelse til liv som en mektig ånd. – 1. Mosebok 1:2; 2. Samuelsbok 23:2; Apostlenes gjerninger 10:38; 1. Peter 3:18.

36 Kornelius
blir en kristen

30. nisan
33 evt.

6. sivan 33 pinse; Jesu disipler får hellig ånd (Sivan svarer til mai/juni)

22 Apostlene forkynner fryktløst

Den kristne menighet vokser raskt til tross for forfølgelse

PÅ DEN jødiske pinsedagen i år 33, ti dager etter at Jesus hadde steget opp til himmelen, var omkring 120 av hans disipler samlet i et hus i Jerusalem. Plutselig ble huset fylt av en lyd som hørtes ut som en sterk vind. Disiplene begynte mirakuløst å snakke på språk som de aldri hadde lært. Hva var forklaringen på disse merkelige hendelsene? Gud hadde gitt disiplene hellig ånd.

Utenfor var det en stor folkemengde, for det var kommet besøkende fra mange land til pinsehøytiden. De snakket mange forskjellige språk, og nå ble de forbløffet over å høre Jesu disipler snakke disse språkene flytende. Peter forklarte hva som hadde skjedd, ved å vise til profeten Joels profeti om at Gud skulle «utøse» sin ånd over mennesker, som da ville få mirakuløse evner. (Joel 2:28, 29) Dette mektige beviset for at Jesu disipler hadde fått hellig ånd, gjorde det klart at det hadde skjedd en viktig forandring: Nå var det ikke lenger Israel, men den nyopprettede kristne menighet som hadde Guds godkjennelse. De som ønsket å tjene Gud på rette måte, måtte nå bli etterfølgere av Kristus.

Etter hvert som tiden gikk, møtte disiplene større og større motstand, og fiender kastet noen av dem i fengsel. Men om natten åpnet Jehovas engel fengselsdørene og sa til disiplene at de skulle fortsette å forkynne. Så snart det grydde av dag, gjorde de akkurat det. De gikk inn i templet og begynte å lære folk om det gode budskap om Jesus. Deres religiøse motstandere ble rasende og gav dem befaling om å slutte å forkynne. Apostlene svarte modig: «Vi må adlyde Gud som vår hersker mer enn mennesker.» – Apostlenes gjerninger 5:28, 29.

Forfølgelsen ble hardere. Noen jøder anklaget disippelen Stefanus for gudsbespottelse og steinet ham til døde. En ung mann – Saulus fra Tarsus – var vitne til dette og samtykte i mordet. Han drog deretter til Damaskus for å arrestere alle som fulgte Kristi lære. Mens han var på vei dit, strålte plutselig et lys fra himmelen omkring ham, og en stemme sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?» Saulus, som var blitt blind av lyset, spurte: «Hvem er du?» Stemmen svarte: «Jeg er Jesus.» – Apostlenes gjerninger 9:3–5.

Tre dager senere sendte Jesus en disippel som het Ananias, til Saulus for å gi ham synet tilbake. Saulus ble døpt og begynte å forkynne frimodig om Jesus. Saulus ble kjent som apostelen Paulus og ble et svært aktivt medlem av den kristne menighet.

Jesu disipler hadde hittil forkynt det gode budskap om Guds rike bare for jøder og samaritaner. Nå viste en engel seg for Kornelius, en romersk offiser som var gudfryktig, og engelen bad ham sende bud etter apostelen Peter. Peter kom, sammen med noen andre, til Kornelius og forkynnte for ham og hans husstand. Mens Peter talte, fikk disse troende ikke-jødene hellig ånd, og Peter sa at de skulle bli døpt i Jesu navn. Veien til evig liv var nå åpen for mennesker fra alle nasjoner. Den kristne menighet var klar til å gjøre det gode budskap kjent vidt og bredt.

– Basert på Apostlenes gjerninger 1:1 til 11:21.

- Hva skjedde under pinsehøytiden?
- Hvordan reagerte motstandere på Jesu disiplers forkynnelse?
- Hvordan ble veien til evig liv åpnet for mennesker fra alle nasjoner?

- 1. Mosebok
- 2. Mosebok
- 3. Mosebok
- 4. Mosebok
- 5. Mosebok
- Josva
- Dommerne
- Rut
- 1. Samuelsbok
- 2. Samuelsbok
- 1. Kongebok
- 2. Kongebok
- 1. Krønikebok
- 2. Krønikebok
- Esra
- Nehemja
- Ester
- Job
- Salmene
- Ordspråkene
- Forkynneren
- Høysangen
- Jesaja
- Jeremia
- Klagesangene
- Esekiel
- Daniel
- Hosea
- Joel
- Amos
- Obadja
- Jona
- Mika
- Nahum
- Habakkuk
- Sefanja
- Haggai
- Sakarja
- Malaki
- Matteus
- Markus
- Lukas
- Johannes
- Apostlenes gjerninger**
- Romerne
- 1. Korinter
- 2. Korinter
- Galaterne
- Efesoerne
- Filipperne
- Kolosserne
- 1. Tessaloniker
- 2. Tessaloniker
- 1. Timoteus
- 2. Timoteus
- Titus
- Filemon
- Hebreerne
- Jakob
- 1. Peter
- 2. Peter
- 1. Johannes
- 2. Johannes
- 3. Johannes
- Judas
- Åpenbaringen

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok

Esra
Nehemja
Ester
Job
Salmene
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja

Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel
Hosea
Joel
Amos
Obadja

Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas

Johannes
● Apostlenes
gjerninger

Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus

23 Det gode budskap blir gjort kjent vidt og bredt

Paulus foretar forkynnelsesreiser til lands og til vanns

EFTER sin omvendelse forkynnte Paulus ivrig det gode budskap om Guds rike – men nå ble han, som tidligere hadde vært en motstander, selv ofte møtt med sterk motstand. Denne utrettelige apostelen foretok forkynnelsesreiser, eller misjonsreiser, der han drog vidt omkring for å utbre det gode budskap om det riket som skal gjennomføre Guds opprinnelige hensikt med menneskene.

Da Paulus var i byen Lystra på sin første forkynnelsesreise, helbredet han en mann som hadde vært ufør fra fødselen av. Folkeskarene begynte å rope at Paulus og hans reisefelle, Barnabas, var guder. Det var bare med nød og neppe at de to mennene fikk hindret folk i å ofre til dem. Men senere, da de samme folkeskarene hadde hørt på Paulus' fiender, steinet de Paulus og lot ham bli liggende i den tro at han var død. Paulus overlevde angrepet og drog med tiden tilbake til denne byen for å styrke disiplene med oppmuntrende ord.

Noen kristne jøder hevdet at ikke-jøder som ble kristne, måtte følge visse deler av Moseloven. Paulus la spørsmålet fram for apostlene og de eldste i Jerusalem. Etter at disse mennene hadde tenkt nøye over det som stod i Skriftene, skrev de, under ledelse av Guds hellige ånd, til menighetene og formante dem til å avholde seg fra avgudsdyrkelse, fra å spise blod og kjøtt som blodet ikke var tappet av, og fra utukt. Slike bud var «nødvendige ting», men det å følge

dem krevde *ikke* at man holdt Moseloven. – Apostlenes gjerninger 15:28, 29.

På sin andre forkynnelsesreise besøkte Paulus byen Berøa, som lå i det som nå er Hellas. Jødene der tok ivrig imot det han lærte dem, og gransket daglig Skriftene for å se om det han sa, stemte. På grunn av motstand ble han igjen nødt til å dra videre, denne gangen til Aten. Foran en gruppe lærde atenere holdt Paulus en kraftfull tale som er et fremragende eksempel når det gjelder veltalenhet, taktfullhet og god dømmekraft.

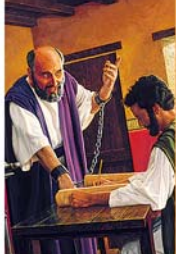
Etter en tredje forkynnelsesreise drog Paulus til Jerusalem. Da han besøkte templet der, fikk noen jøder som ville drepe ham, i stand opptøyer. Romerske soldater grep inn og forhørte Paulus. Som romersk borger fikk han senere forsvare seg overfor den romerske stattholderen Feliks. Jødene kunne ikke legge fram noe bevis for de anklagene de rettet mot Paulus. For å hindre at Festus, en annen romersk stattholder, overgav ham til jødene, sa Paulus: «Jeg anker til keiseren!» Festus svarte: «Til keiseren skal du fare.» – Apostlenes gjerninger 25:11, 12.

Paulus ble så ført om bord på en båt som skulle til Italia, der han skulle stilles for retten. Men båten forliste, så han måtte bli på øya Malta vinteren over. Da han til slutt kom til Roma, bodde han to år i et hus han leide. Der var han under bevoktning av en soldat. Men den alltid iherdige apostelen fortsatte likevel å forkynne om Guds rike, for alle som besøkte ham.

– Basert på Apostlenes gjerninger 11:22 til 28:31.

- Hva skjedde etter at Paulus hadde helbredet en ufør mann i Lystra?
- Hvordan ble spørsmålet om hvorvidt man skulle følge Moseloven, avgjort?
- Hvordan havnet Paulus i Roma, og hva gjorde han mens han var der?

24 Paulus skriver til menighetene

Brevene fra Paulus styrker de kristne

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut

DEN nyopprettede kristne menighet skulle spille en viktig rolle i gjennomføringen av Jehovas hensikt. Men de kristne i det første århundre ble raskt utsatt for angrep. Ville de fortsette å være trofaste mot Gud til tross for forfølgelse utenfra og andre, mer snikende farer innenfra? De kristne greske skrifter inneholder 21 brev som gav nødvendig veiledning og oppmuntring.

Fjorten av brevene – fra Romerne til Hebreerne – ble skrevet av apostelen Paulus. Disse brevene har fått navn etter dem de er skrevet til – en enkeltperson eller medlemmene av en bestemt menighet. Tenk over noen av de emnene som Paulus tok opp i brevene.

Veiledning angående moral og livsførsel. De som praktiserer utukt, ekteskapsbrudd og andre alvorlige synder, «skal ikke arve Guds rike». (Galaterne 5: 19–21; 1. Korinter 6:9–11) Guds tjenere må være forent, uansett nasjonalitet. (Romerne 2:11; Efeserne 4:1–6) De bør med glede gi av seg selv for å hjelpe trosfeller i nød. (2. Korinter 9:7) «Be uopphørlig,» sier Paulus. Ja, de som tjener Gud, blir oppfordret til å be til ham og fortelle ham om alt som måtte ligge dem på hjertet. (1. Tessaloniker 5:17; 2. Tessaloniker 3:1; Filipperne 4:6, 7) For at ens bønner skal bli hørt av Gud, må en be i tro. – Hebreerne 11:6.

Hva vil hjelpe familier til å trives? Mannen skal elske sin kone som sitt eget legeme. Hun skal ha dyp respekt for sin mann. Barna skal være lydige mot foreldrene sine, for det gleder Gud. Foreldre må rettlede og oppdra barna sine på en kjærlig måte og gjøre det ved å bruke prinsipper som står i Guds Ord. – Efeserne 5:22 til 6:4; Kolosserne 3:18–21.

Mer lys over Guds hensikt. Mange trekk ved Moseloven hadde tjent til å beskytte og rettlede israelittene til Kristus kom. (Galaterne 3:24) De kristne trenger imidlertid ikke å holde Moseloven for å tilbe Gud. I brevet til hebreerne – kristne med jødisk bakgrunn – kastet Paulus mye lys over hva forskjellige trekk ved Loven betydde, og hvordan Guds hensikt blir gjennomført ved Kristus. Paulus forklarte at forskjellige ordninger som Loven hadde bestemt om, hadde profetisk verdi.

Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes gjerninger
Romerne ●
1. Korinter ●
2. Korinter ●
Galaterne ●
Efeserne ●
Filipperne ●
Kolosserne ●
1. Tessaloniker ●
2. Tessaloniker ●
1. Timoteus ●
2. Timoteus ●
Titus ●
Filemon ●
Hebreerne ●
Jakob
1. Peter
2. Peter
1. Johannes
2. Johannes
3. Johannes
Judas
Åpenbaringen

HVEM ER DEN LOVTE ÆTT?

Etter at Adam og Eva hadde syndet, sa Gud til slangen, i billedspråk: «Jeg skal sette fiendskap mellom deg og kvinnen og mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl.» (1. Mosebok 3:15) Bibelen viser at Satan Djevelen er «den opprinnelige slange». (Åpenbaringen 12:9) Hvem som var Guds lovte Ætt, eller Befrier, var en hemmelighet som i århundrenes løp ble åpenbart litt etter litt i Bibelen.

Omkring 2000 år etter at Adam og Eva hadde syndet, viste Jehova at den lovte Ætt skulle komme i Abrahams slektslinje. (1. Mosebok 22: 17, 18) Da det hadde gått cirka 2000 år til, åpenbarte apostelen Paulus at Ætten i første rekke er Messias, Jesus Kristus. (Galaterne 3:16) I overensstemmelse med 1. Mosebok 3:15 fikk

Jesus billedlig talt sin «hæl» knust da han ble drept. Men Gud oppreiste Jesus, som «ble gjort levende i ånden». – 1. Peter 3:18.

Gud hadde også bestemt at 144 000 mennesker skulle bli en sekundær del av ætten. (Galaterne 3:29; Åpenbaringen 14:1) De blir oppreist til liv i åndeverdenen som Kristi medarbeidere til det himmelske riket. – Romerne 8:16, 17.

Som en mektig Konge i himmelen skal Jesus snart fjerne Satan Djevelen og hans ætt – de onde menneskene og demonene som følger Satan. (Johannes 8:44; Efeserne 6:12) Jesu styre vil bringe fred og glede til alle mennesker som velger å adlyde Gud. Til slutt skal Jesus knuse slangens «hode» og dermed utslette Satan. – Hebreerne 2:14.

Joel
Amos
Obadja
Jona
Mika
Nahum
Habakkuk
Sefanja
Haggai
Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes
gjerninger

- Romerne
- 1. Korinter
- 2. Korinter
- Galaterne
- Efeserne
- Filippene
- Kolosserne
- 1. Tessaloniker
- 2. Tessaloniker
- 1. Timoteus
- 2. Timoteus
- Titus
- Filemon
- Hebreerne
- Jakob
- 1. Peter
- 2. Peter
- 1. Johannes
- 2. Johannes
- 3. Johannes
- Judas
- Åpenbaringen

Det at dyr ble ofret, var for eksempel et forbilde på Jesu offerdød, som skulle gjøre det mulig for menneskene å få sann tilgivelse for sine synder. (Hebreerne 10:1–4) På grunnlag av Jesu død avskaffet Gud denne lovpakten, for det var ikke lenger behov for den. – Kolosserne 2:13–17; Hebreerne 8:13.

Retningslinjer angående den kristne menighetsordning. Menn som er villige til å påta seg ansvarsoppgaver i menigheten, må ha høy moral og ha åndelige kvalifikasjoner. (1. Timoteus 3:1–10, 12, 13; Titus 1:5–9) De som tilber Jehova Gud, bør komme regelmessig sammen med sine trosfeller for å oppmuntre hverandre. (Hebreerne 10: 24, 25) Menighetens møter bør være oppbyggende og lærerike. – 1. Korinter 14:26, 31.

Da Paulus skrev det andre av sine to brev til Timoteus, var han i Roma. Han var i fangenskap der for andre gang og ventet på å få sin dom. Det var risikabelt

å besøke ham, og bare noen få våget å gjøre det. Paulus visste at han ikke hadde lenge igjen. «Jeg har stridd den gode strid,» sa han. «Jeg har fullført løpet, jeg har holdt meg til troen.» (2. Timoteus 4:7) Paulus led sannsynligvis martyrdøden kort tid senere. Men brevene hans rettleder Guds sanne tjenere den dag i dag.

– Basert på Romerne; 1. og 2. Korinter; Galaterne; Efeserne; Filippene; Kolosserne; 1. og 2. Tessaloniker; 1. og 2. Timoteus; Titus; Filemon; Hebreerne.

- Hvilken veiledning inneholder Paulus' brev angående moral og livsførsel?
- Hvordan kastet Paulus lys over Kristi rolle i gjennomføringen av Guds hensikt?
- Hvilke retningslinjer gav Paulus angående menighetsordningen?

25 Veiledning om tro, livsførsel og kjærlighet

Jakob, Peter, Johannes og Judas skriver brev for å oppmuntre trosfeller

JAKOB og Judas var to av Jesu halvbrødre, og Peter og Johannes var to av Jesu tolv apostler. Disse fire skrev i alt sju brev som hører med til De kristne greske skrifter. Hvert av brevene har navn etter den som har skrevet det. Veiledningen i disse brevene, som var inspirert av Jehova Gud, ble gitt for å hjelpe de kristne til å forbli lojale mot ham og ha blikket rettet mot hans rike.

Vis tro. Det er ikke nok bare å si at en tror. Sann tro driver en til handling. Jakob skriver at troen er død uten gjerninger. (Jakob 2:26) Det å handle i tro når en møter prøvelser, bygger opp ens utholdenhet. For å lykkes må en kristen be Gud om visdom, i tillit til at Gud vil gi ham det. Utholdenhet fører til at en oppnår Guds godkjennelse. (Jakob 1:2–6, 12) Når en som tjener Jehova Gud, i tro fortsetter å være lojal og ulastelig, vil Gud reagere positivt. «Nærm dere Gud, og han skal nærme seg dere,» sier Jakob. – Jakob 4:8.

En kristen må ha en tro som er sterk nok til å kunne hjelpe ham til å motstå fristelser og umoralsk påvirkning. I et samfunn med generelt dårlig moral fant Judas det nødvendig å oppfordre sine trosfeller til å «kjempe en hard kamp» for troen. – Judas 3.

Fortsett å ha en ren livsførsel. Jehova venter av sine tilbedere at de er hellige, det vil si rene på alle måter. Peter skriver: «Dere selv [skal] bli hellige i all deres ferd, for det står skrevet: 'Dere skal være hellige, for jeg [Jehova] er hellig.'» (1. Peter 1:15, 16) De kristne har et forbilde som det er verdt å etterligne. «Kristus led for dere og etterlot dere et

eksempel, for at dere skal følge nøye i hans fotspor,» sier Peter. (1. Peter 2:21) Kristne må kanskje lide fordi de holder fast ved Guds normer, men de bevarer «en god samvittighet». (1. Peter 3:16, 17) Peter oppfordrer de kristne til å være rike på «gjerninger som hører en hellig livsførsel og gudhengivenhet til», mens de venter på dommens dag fra Gud og på den lofte nye, rettferdige verden. – 2. Peter 3:11–13.

Vis kjærlighet. «Gud er kjærlighet,» skriver apostelen Johannes. Han peker på at Gud viste sin store kjærlighet ved å sende Jesus som «et sonoffer for våre synder». Hvordan bør kristne reagere på dette? Johannes sier: «Dere elskede, når det er slik Gud har elsket oss, da er vi selv forpliktet til å elske hverandre.» (1. Johannes 4:8–11) Én måte å vise slik kjærlighet på er å være gjestfri mot trosfeller. – 3. Johannes 5–8.

Hvordan kan de som tilber Jehova, vise at de elsker ham? Johannes svarer: «Dette er hva kjærligheten til Gud betyr, at vi holder hans bud; og hans bud er ikke byrdefulle.» (1. Johannes 5:3; 2. Johannes 6) De som på denne måten er lydige mot Gud, blir forsikret om at han vil fortsette å elske dem, og at de kan ha «evig liv for øye». – Judas 21.

– Basert på Jakob; 1. og 2. Peter; 1., 2. og 3. Johannes; Judas.

- Hvordan kan en kristen vise sin tro?
- Hva slags livsførsel venter Gud at hans tjenere har?
- Hvordan viser en at en virkelig elsker Gud?

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok
Josva
Dommerne
Rut
1. Samuelsbok
2. Samuelsbok
1. Kongebok
2. Kongebok
1. Krønikebok
2. Krønikebok
Esra
Nehemja
Ester
Job
Salme
Ordspråkene
Forkynneren
Høysangen
Jesaja
Jeremia
Klagesangene
Esekiel
Daniel

«Nærm dere Gud, og han skal nærme seg dere.»

– Jakob 4:8

Sakarja
Malaki
Matteus
Markus
Lukas
Johannes
Apostlenes gjerninger
Romerne
1. Korinter
2. Korinter
Galaterne
Efeserne
Filipperne
Kolosserne
1. Tessaloniker
2. Tessaloniker
1. Timoteus
2. Timoteus
Titus
Filemon
Hebreerne
Jakob ●
1. Peter ●
2. Peter ●
1. Johannes ●
2. Johannes ●
3. Johannes ●
Judas ●
Åpenbaringen

1. Mosebok
2. Mosebok
3. Mosebok
4. Mosebok
5. Mosebok

Josva
Dommerne
Rut

1. Samuelsbok

2. Samuelsbok

1. Kongebok

2. Kongebok

1. Krønikebok

2. Krønikebok

Esra

Nehemja

Ester

Job

Salmene

Ordspråkene

Forkynneren

Høysangen

26 Jorden blir et paradisi!

Ved hjelp av det messianske rike vil Jehova hellige sitt navn, hevde og rettferdiggjøre sitt overherredømme og fjerne alt ondt

DEN siste boken i Bibelen, som kalles Åpenbaringen eller Apokalypsen, gir hele menneskeheten håp. Den ble skrevet av apostelen Johannes og inneholder synner som når sitt klimaks i den fullstendige gjennomføringen av Jehovas hensikt.

I det første synet roser og irettesetter den oppstandne Jesus en rekke menigheter. I det neste synet får Johannes se Guds

født guttebarn, blir opprettet i himmelen. Det bryter ut krig, og Satan Djevelen og hans onde engler blir kastet ned til jorden. «Ve jorden,» sier en høy røst. Djevelen er rasende, for han vet at han bare har kort tid igjen. – Åpenbaringen 12:12.

Johannes ser Jesus i himmelen, igjen framstilt som et lam, og sammen med ham ser han 144 000 som er valgt ut blant menneskene. Disse utvalgte skal «herske som konger» sammen med Jesus. Åpenbaringen viser dermed at den sekundære delen av ætten vil bestå av i alt 144 000 medlemmer. – Åpenbaringen 14:1; 20:6.

Jordens herskere blir samlet til «krigen på Guds, Den Allmektiges, store dag», kalt Harmageddon. De fører krig mot rytteren på den hvite hesten – Jesus, som leder himmelske hærstyrker. Alle denne verdens herskere blir tilintetgjort. Satan blir bundet, og Jesus og de 144 000 regjerer over jorden «i tusen år». Når de tusen år er omme, blir Satan tilintetgjort. – Åpenbaringen 16:14; 20:4.

Hva vil det tusenårige styret til Kristus og hans medregenter bety for lydige mennesker? Johannes skriver: «[Jehova] skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer; heller ikke sorg eller skrik eller smerte skal være mer. De ting som var før, er forsvunnet.» (Åpenbaringen 21:4) Jorden blir et paradisi!

Med Åpenbaringsboken er Bibelens budskap komplett. Ved hjelp av det messianske rike blir Jehovas navn helliget og hans overherredømme fullstendig hevdet og rettferdiggjort for all evighet!

– Basert på Åpenbaringsboken.

- Hva er de symbolske rytterne et bilde på?
- Hvilke dramatiske ting finner sted etter hvert som gjennomføringen av Guds hensikt skrider framover?
- Hva er Harmageddon, og hva blir utfallet?

Johannes skriver Åpenbaringen **cirka 96**

Johannes dør, som den siste av apostlene
cirka 100 evt.

«BABYLON DEN STORE»

I Åpenbaringsboken blir alle falske religioner – det vil si religioner som står i opposisjon til den sanne Gud – under ett omtalt som «Babylon den store». De blir også kalt «den store skjøge», for de prostituerer seg ved å selge seg til verdens politiske makter. Åpenbaringen viser at på et tidspunkt som Jehova Gud har fastsatt, vil disse maktene vende seg mot denne skjøgen og gjøre det av med henne. – Åpenbaringen 17:1–5, 16, 17.

himmelske trone, omgitt av åndeskapninger som lovpriser Gud.

Gjennomføringen av Guds hensikt skriker framover, og Lammet, Jesus Kristus, får en bokrull som er lukket med sju segl. Da de fire første seglene blir brutt, kommer noen symbolske hester og ryttere stormende inn på verdensarenaen. Den første rytteren er Jesus, som sitter på en hvit hest og er kronet som Konge. De neste rytterne rir på hester i andre farger og er profetiske symboler på krig, hungersnød og pest – som alt sammen gjør seg gjeldende i de siste dager for den nåværende verdensordning. Det at det sjuende seglet blir brutt, fører til at det blir blåst i sju symbolske trompeter, noe som står for kunngjøringer av Guds dommer. Disse fører til sju symbolske plager, eller uttrykk for Guds vrede.

Guds rike, som blir framstilt som et ny-

Matteus

Markus

Lukas

Johannes

Apostlenes

gjerninger

Romerne

1. Korinter

2. Korinter

Galaterne

Efesoerne

Filipperne

Kolossoerne

1. Tessaloniker

2. Tessaloniker

1. Timoteus

2. Timoteus

Titus

Filemon

Hebreerne

Jakob

1. Peter

2. Peter

1. Johannes

2. Johannes

3. Johannes

Judas

• Åpenbaringen

Bibelens budskap

EN OVERSIKT

1 Jehova Gud skaper Adam og Eva med utsikter til å leve evig på en paradisisk jord. Satan baktaler Gud, fører vanære over hans navn og reiser tvil om hans rett til å herske. Adam og Eva følger Satan i hans opprør og fører dermed synd og død over seg selv og sine etterkommere

2 Jehova dømmer opprørerne og lover at det skal komme en Befrier, eller Ætt, som skal knuse Satan og dermed oppheve alle virkningene av opprøret og synden

3 Jehova lover Abraham og David at de skal bli forfedre til Ætten, eller Messias, som skal herske som Konge i all evighet

4 Jehova inspirerer profeter til å forutsi at Messias skal utfri menneskene av synd og død. Sammen med medregenter skal han herske som Konge i Guds rike, som skal fjerne krig, sykdom og til og med døden

7 Jehova gir Jesus befaling om å la Riket begynne å herske over jorden. Riket fjerner alle onde styresmakter, gjør jorden til et paradys og hjelper trofaste mennesker til å bli fullkomne. Jehovas rett til å herske blir hevdet og rettferdiggjort, og hans navn blir helliget for alltid

6 Jehova innsetter Jesus som Konge i himmelen, noe som markerer begynnelsen på de siste dager for den nåværende verdensordning. Jesus leder sine jordiske etterfølgere i deres arbeid med å forkynne om Guds rike verden over

5 Jehova sender Jesus til jorden og viser at det er han som er Messias. Jesus forkynner om Guds rike og gir sitt liv som et offer. Jehova oppreiser ham deretter som en ånd

VIL DU VITE MER?

Denne brosjyren gir deg et raskt og spennende sammendrag av Bibelens budskap. Men dette sammendraget er ikke ment å skulle forklare i detalj hva Bibelen lærer om ethvert emne.

Kanskje du er nysgjerrig etter å få vite Bibelens svar på slike spørsmål som: Bryr Gud seg virkelig om meg som enkeltperson? Hva skjer med oss når vi dør? Hvordan kan jeg få et virkelig lykkelig liv?

Svarene på disse og andre interessante spørsmål kan du finne i boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*, som er utgitt av Jehovas vitner. Boken er lagt opp slik at man kan studere Bibelen emnevis. Ved en slik studiemetode tar man for seg forskjellige vers i Bibelen som har med et bestemt emne å gjøre.

Les eller last ned denne publikasjonen eller be om et gratis bibelkurs på www.jw.org.

Eller fyll ut kupongen og send den til den adressen som står oppført. En fullstendig adresseliste finner du på www.jw.org/no/kontakt.

- ☐ Vennligst send meg boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*
☐ Vennligst kontakt meg angående et gratis bibelkurs.

Språk _____

Navn _____

Adresse _____

_____
_____
_____

Besøk www.jw.org eller skriv til Jehovas vitner for å få mer informasjon.

